

Република Србија
Министарство финансија

БИЛТЕН

СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И
СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА ПРИМЕНУ
ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

број 10
октобар 2014.
година LIV
ISSN 0354 - 3242

Б И Л Т Е Н
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 10
октобар 2014.
година LIV
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
др Душан Вујовић, министар финансија

Уређивачки одбор
Вељко Јовановић, Ирина Стевановић Гавровић,
Весна Хрељац Ивановић, мр Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Вељко Јовановић
посебни саветник министра финансија

Уредник
мр Јасмина Кнежевић
jasmina.knezevic@mfin.gov.rs

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и стипична мишљења
за примену финансијских прописа
Министарство финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/3642 659

Припрема и штампа
Штампарија Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Тел. 011/3642 659 bilten@mfin.gov.rs

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2014 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

1. Да ли постоји обавеза обрачунавања и плаћања пореза по одбитку на приход од уговорене накнаде коју оствари физичко лице – нерезидент Републике Србије по основу рада који није обављен на територији Републике Србије, у случају када је исплатилац прихода домаће лице – предузетник који води пословне књиге? 13
 2. Опорезивање ауторских накнада по основу колективног остваривања ауторских права које СОКОЈ исплаћује иностраним ауторским друштвима (и, с тим у вези, услова који су неопходни да би СОКОЈ приликом исплате тантијема ино друштвима применио одредбе уговора о избегавању двоструког опорезивања), као и ауторских накнада које СОКОЈ прима из иностранства од иностраних друштава за колективно остваривање ауторских права за домаће ауторе – чланове СОКОЈ-а, односно резиденте Републике Србије који су остварили тантијеме од искоришћавања њихових музичких дела у иностранству на територији заштите односног иностраног друштва (и, с тим у вези, коју врсту и који износ пореза треба да обустави СОКОЈ приликом расподеле тантијема ауторима) . . 16
-

3. Порески третман донација у новцу и роби (добрима)	21
--	----

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман промета добара и услуга, као и увоза добара, који се врши у оквиру спровођења Пројекта „Изградња спортске балон сале за насељено место Крушчица“, а који се финансира из средстава донације обезбеђене од стране Региона Храдец Кралове, Чешка Република, сагласно Уговору између Месне заједнице Крушчица и Региона Храдец Кралове	33
2. Порески третман преноса дела имовине уз накнаду када обвезник ПДВ, који обавља делатности трговине на велико и трговине на мало, врши пренос дела имовине – опрему за обављање наведених делатности, залихе робе, права интелектуалне својине, улагања у сопствене и туђе објекте у којима обавља наведене делатности (које даје у закуп односно подзакуп стицаоцу дела имовине), при чему ће стицалац дела имовине преузети и запослене преносиоца . .	36
3. Порески третман промета услуга продаје улазница за музичке и спортске догађаје у име и за рачун других лица који врши обвезник ПДВ	39
4. Основица за обрачунавање ПДВ за промет добара у случају када је уговором о продаји добара, на основу којег продавац (лице А) одобрава купцу (лицу Б) попуст у моменту промета, предвиђено и да купац (лице Б) има обавезу да део попуста који му је одобрио продавац (лице А) у моменту промета одобри свом купцу (лицу В)	42

-
5. У случају када надлежни царински орган по захтеву стварног власника увезених добара укине Јединствену царинску исправу о стављању добара у слободан промет која је издата на име другог лица, а на основу које је издат обрачун царинског дуга (у којем је исказан и ПДВ) и плаћен ПДВ, да ли обвезник ПДВ – стварни власник увезених добара има право да ПДВ који је плаћен приликом увоза добара одбије као претходни порез?... 44
6. Да ли се на накнаду коју суд досуди обвезнику ПДВ – закуподавцу по основу тога што је купац наставио да употребљава пословни простор након отказивања уговора о закупу (након истека отказног рока), обрачунава и плаћа ПДВ? 46
7. Порески третман промета услуге превоза одређених категорија путника без накнаде који врши обвезник ПДВ – лице којем је јединица локалне самоуправе поверила обављање градског или приградског превоза путника, а које на основу акта те јединице локалне самоуправе врши превоз одређених категорија путника без накнаде 49
8. Обавеза исправке одбитка претходног пореза у случају када дође до једностраног раскида уговора о промету добара или услуга од стране обвезника ПДВ који је унапред платио накнаду или део накнаде (аванс) за будући промет добара или услуга другом обвезнику ПДВ и користио право на одбитак претходног пореза исказаног у рачуну обвезника ПДВ – примаоца аванса..... 51
9. Порески третман испоруке у низу једних истих добара, када први обвезник ПДВ изврши промет добара другом обвезнику ПДВ, при чему предметна добра по налогу другог обвезника ПДВ испоручује непосредно трећем обвезнику ПДВ којем други обвезник ПДВ врши промет предметних добара 54
-

-
10. Порески третман промета добара и услуга, односно увоза добара, чија се набавка финансира из средстава донације, а која Црвени крст Аустрије преноси Црвеном крсту Србије за потребе спровођења пројекта Велика Морава – Рани опоравак и отпорност на несреће 57
11. Порески третман промета услуге стављања на располагање особља 61
12. Да ли обвезник ПДВ – привредно друштво има право да ПДВ обрачунат од стране обвезника ПДВ – извршитеља, за промет услуге спровођења извршења, одбије као претходни порез? 63
13. Ко има обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ за промет добара и услуга који, у оквиру грађења грађевинског објекта – студентског дома, обвезник ПДВ – извођач радова врши обвезнику ПДВ – универзитету као инвеститору грађења предметног објекта? 65
14. Да ли постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ на промет услуга дезинсекције и дератизације у објектима Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање који врши обвезник ПДВ? 68

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Право на порески кредит резидентног обвезника који оствари добит пословањем преко сталне пословне јединице у другој држави, на коју је плаћен порез у тој држави 71
-

-
2. Да ли се привредна друштва А и Б сматрају повезаним лицима у ситуацији када од пет лица у одбору директора друштва А, од којих сваки има по 20% учешћа у гласовима друштва А, један од директора друштва А, физичко лице АА, истовремено је и посредни 100% власник друштва Б, док је други директор друштва А, физичко лице АБ, истовремено и директор друштва Б у којем не поседује учешће у капиталу, односно нема гласове у органима управљања? 74

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Основица пореза на имовину за објекте у којима су смештени производни погони који се користе за обављање делатности прерађивачке индустрије, као и за складишне и стоваришне објекте који се користе за складиштење, са припадајућим земљиштем, пореског обвезника који вредност непокретности у својим пословним књигама не исказује по методу фер вредности. 77
2. Од кога јединица локалне самоуправе прибавља податке о ценама оствареним у промету непокретности за потребе утврђивања просечне цене квадратног метра одговарајућих непокретности у зони, као елемента за утврђивање основице пореза на имовину? 80
3. Основица пореза на имовину за 2015. годину за непокретности обвезника који не води пословне књиге када ни у зони нити у граничним зонама није било промета одговарајућих непокретности у периоду од 1. јануара до 30. септембра 2014. године. 82
-

-
4. а) Ко је обвезник пореза на имовину у случају када ималац права својине на непокретности (нпр. на стану) то право уговором о поклону пренесе другом лицу уз конституисање права плодуживања за себе? 83
- б) Да ли престанак коришћења непокретности од стране пореског обвезника доводи до престанка обавезе по основу пореза на имовину за ту непокретност? 83
5. Да ли постоји основ да се оствари ослобођење од пореза на имовину на право својине на породичној стамбеној згради, која има својство културног добра, из разлога што је ималац тог права и обвезник пореза на имовину – организација особа са инвалидитетом? 86
6. Да ли је настала обавеза по основу пореза на имовину у случају када објекат који се користи није у потпуности завршен? 88

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Порески третман примања која остваре физичка лица као уговарачи осигурања у облику вредносног гарантног писма које, уз полису аутоодговорности, добијају од осигуравајућег друштва 89
2. Одређивање основице пореза на доходак грађана и доприноса за обавезно социјално осигурање у случају исплате дела зараде запосленима 90
3. Порески третман примања остварених по основу накнаде за рад лица у органима за спровођење непосредних избора за националне савете националних мањина 91
-

ПОРЕСКИ ПОСТУПАК И ПОРЕСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

1. Да ли се споразум о одлагању плаћања пореског дуга који је закључен у складу са Законом о пореском поступку и пореској администрацији може мењати анексом и шта може да буде предмет промене? 95
2. а) Обрачун и плаћање камате на износ мање или више плаћеног пореза и споредних пореских давања 98
б) Распоред уплаћеног износа по основу доспелих пореза и споредних пореских давања закључно са 31. децембром 2014. године 98
в) Распоред уплаћеног износа по основу доспелих пореза и споредних пореских давања почев од 1. јануара 2015. године 98

ДОПРИНОСИ ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

1. Остваривање права на ослобођење од плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање за случај заснивања радног односа са новозапосленим лицем старијим од 45, односно 50 година у случају када је у току трајања олакшице новозапосленом лицу престао радни однос јер је послодавац – предузетник одлучио да настави обављање делатности у форми привредног друштва 101

ЦАРИНЕ

1. Плаћање компензаторне камате у случају окончања поступка привременог увоза стављањем предметне робе у слободан промет 105
-

-
2. а) Поступање царинског органа када је донета правоснажна судска пресуда којом је изречена заштитна мера одузимање возила и наложено извршење исте продајом, а ради се о возилима која су предмет кривичног дела крађе у иностранству и која потражују власници 106
- б) Поступање царинског органа када су се стекли услови за излагање јавној продаји возила, а возила не испуњавају услове из члана 4. Уредбе о увозу моторних возила 106
3. Начин располагања са челичним отпадом насталим у поступку активног оплемењивања. 108

**УМАЊЕЊЕ НЕТО ПРИХОДА
ЛИЦА У ЈАВНОМ СЕКТОРУ**

1. Да ли се приход који физичким лицима, радно ангажованим у циљу реализације уговора о набавци услуга закљученог између факултета – извршиоца посла и привредног друштва – наручиоца посла, исплаћује факултет из средстава остварених од привредног друштва по основу тог уговора, умањује сагласно Закону о умањењу нето прихода лица у јавном сектору? 111
2. Примена Закона о умањењу нето прихода лица у јавном сектору у случају када послодавац или други исплатилац прихода касни са исплатом месечног прихода, односно када се истовремено врши исплата два или више заосталих и доспелих месечних износа 113
-

-
3. Да ли је отпремнина исплаћена запосленом при споразумном престанку радног односа предмет умањења у складу са Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору у случају када се исплата овог прихода врши након престанка радног односа предметног лица? 115

ИЗБЕГАВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. Какав је порески третман прихода, као и да ли постоји обавеза подношења пореске пријаве у случају када је физичко лице – порески резидент Швајцарске (за 2008. и 2009. годину), са свог банкарског рачуна у Републици Србији, подизао новчана средства која су му на те рачуне уплаћивала правна лица из Швајцарске? 119

Ф И С К А Л Н Е К А С Е

1. Обавезе евидентирања промета преко фискалне касе у случају када привредно друштво врши промет услуге изнајмљивања физичким лицима простора, опредељеног као паркинг простор, за продају половне робе. 123

Ф И Н А Н С И Ј С К И С И С Т Е М

РАЧУНОВОДСТВО

1. Начин вредновања непокретности и утврђивања фер вредности непокретности 125
-

-
2. а) Шта се сматра доказом да је вредност имовине исказана по методу фер вредности?..... 129
- б) Да ли процену непокретности по фер вредности може да врши вештак грађевинске струке уписан у регистар судских вештака? 129
- в) Који је „рок важења" процене тог вештака? 129

ПОДСЕТНИК

- Финансијски прописи донети у октобру
2014. године133
-

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

1. Да ли постоји обавеза обрачунавања и плаћања пореза по одбитку на приход од уговорене накнаде коју оствари физичко лице – нерезидент Републике Србије по основу рада који није обављен на територији Републике Србије, у случају када је исплатилац прихода домаће лице – предузетник који води пословне књиге?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-1137/2014-04 од 30.10.2014. год.)

Адвокат – предузетник који води пословне књиге, као резидентни исплатилац прихода физичком лицу које није порески резидент Републике Србије, по основу уговорене накнаде за рад (пружање услуге посредовања у обезбеђивању контаката између одређених категорија лица) који није обављен на територији Републике Србије већ искључиво на територији друге државе, нема обавезу да на исплаћени приход обрачуна и плати порез по одбитку у Републици Србији сагласно члану 104. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12, 114/12–УС, 47/13, 48/13–исправка, 108/13, 57/14 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: ЗПДГ) и члану 40. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01,

80/02–др. закон, 80/02, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: ЗПДПЛ).

Одредбом члана 8. ЗПДГ прописано је да је обвезник пореза на доходак грађана физичко лице које није резидент (у даљем тексту: нерезидент) за доходак остварен на територији Републике.

Према одредбама члана 99. став 1. ЗПДГ, по одбитку од сваког појединачно оствареног прихода утврђује се и плаћа порез на следеће приходе:

- 1) зараде;
- 2) приходе од ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине, ако је исплатилац прихода правно лице или предузетник;
- 3) приходе од капитала, ако је исплатилац прихода правно лице или предузетник;
- 4) брисана („Сл. гласник РС“, бр. 47/13);
- 5) приходе од давања у закуп покретних ствари, ако је исплатилац прихода правно лице или предузетник;
- 6) добитке од игара на срећу;
- 7) приходе од осигурања лица;
- 7а) приходе спортиста и спортских стручњака;
- 8) остале приходе, ако је исплатилац прихода правно лице или предузетник.

Одредбом члана 101. ЗПДГ прописано је да порез по одбитку из члана 99. овог закона, за сваког обвезника и за сваки појединачно исплаћени приход, исплатилац обрачунава, обуставља и уплаћује на прописане рачуне у моменту исплате прихода, у складу са прописима који важе на дан исплате прихода, осим ако овим законом није друкчије прописано.

Одредбом члана 104. ЗПДГ прописано је да предузетник који води пословне књиге обрачунава и наплаћује порез по

одбитку на приходе које остварује правно лице у складу са законом којим се уређује порез на добит правних лица.

Нерезидент Републике (у даљем тексту: нерезидентни обвезник) подлеже опорезивању добити коју оствари пословањем преко сталне пословне јединице која се налази на територији Републике на начин прописан овим законом, уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено (члан 3. став 1. ЗПДПЛ).

Нерезидентни обвезник је, у смислу овог закона, правно лице које је основано и има место стварне управе и контроле ван територије Републике (члан 3. став 2. ЗПДПЛ).

Одредбом члана 40. став 1. ЗПДПЛ прописано је да уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено, порез на добит по одбитку по стопи од 20% обрачунава се и плаћа на приходе које оствари нерезидентни обвезник од резидентног правног лица по основу:

- 1) дивиденди и удела у добити у правном лицу, укључујући и дивиденду из члана 35. овог закона;
- 2) накнада по основу ауторског и сродних права и права индустријске својине (у даљем тексту: ауторска накнада);
- 3) камата;
- 4) накнада по основу закупа и подзакупа непокретности и покретних ствари на територији Републике.

Порез по одбитку из става 1. овог члана обрачунава се и плаћа и на приходе нерезидентног обвезника по основу извођења естрадног, забавног, уметничког, спортског или сличног програма у Републици, који нису опорезовани као доходак физичког лица (извођача, музичара, спортисте и сл.) у складу са прописима којима се уређује опорезивање дохотка грађана (став 2. тог члана ЗПДПЛ).

Одредбом члана 71. став 1. ЗПДПЛ прописано је да порез по одбитку на приходе из члана 40. ст. 1, 2. и 3. овог закона за сваког обвезника и за сваки појединачно остварени, односно исплаћени приход исплатилац обрачунава, обуставља и уплаћује на

прописане рачуне у моменту када је приход остварен, односно исплаћен.

2. Опорезивање ауторских накнада по основу колективног остваривања ауторских права које СОКОЈ исплаћује иностраним ауторским друштвима (и, с тим у вези, услова који су неопходни да би СОКОЈ приликом исплате тантијема ино друштвима применио одредбе уговора о избегавању двоструког опорезивања), као и ауторских накнада које СОКОЈ прима из иностранства од иностраних друштава за колективно остваривање ауторских права за домаће ауторе – чланове СОКОЈ-а, односно резиденте Републике Србије који су остварили тантијеме од искоришћавања њихових музичких дела у иностранству на територији заштите односног иностраног друштва (и, с тим у вези, коју врсту и који износ пореза треба да обустави СОКОЈ приликом расподеле тантијема ауторима)

(Мишљење Министарства финансија, бр.430-00-289/2013-04 од 3.10.2014. год.)

У вези са применом одредаба уговора о избегавању двоструког опорезивања (у даљем тексту: уговор), Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: ЗПДПЛ) и Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12, 114/12–УС, 47/13, 48/13–исправка, 108/13, 57/14 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: ЗПДГ), Министарство финансија даје следећи одговор:

1. Ако инострано друштво за колективно остваривање ауторског права својих чланова тврди да је резидент државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања и, истовремено, да је стварни власник ауторских накнада (а не агент или посредник који ауторске накнаде прима за рачун својих

чланова – аутора, физичких лица), за примену одредаба уговора, односно опорезивање бенефицираном стопом пореза на добит по одбитку на ауторске накнаде (предвиђеном у уговору) потребно је да инострано друштво домаћем исплатиоцу ауторских накнада приложи потврду о резидентности друштва и доказ да је стварни власник прихода (нпр. изјаву друштва, извод из прописа, судске одлуке или уговора о уступању ауторских права државе резидентности друштва који се односи на колективно остваривање ауторских права, при чему се на основу конкретног доказа може закључити да резидентно друштво ради у своје име и за свој рачун).

Међутим, ако су, у конкретном случају који се наводи у захтеву, аутори (физичка лица) резиденти државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања и, истовремено, стварни власници ауторских накнада (које инострана друштва за колективно остваривање ауторских права – формално, као и у својству посредника – примају за рачун својих чланова) онда су, у циљу опорезивања порезом на доходак грађана, сами аутори (физичка лица) у обавези да непосредно (или, формално, преко иностраног друштва) домаћем исплатиоцу ауторских накнада, као и надлежним пореским органима Републике Србије доставе потврду о резидентности и доказ о стварном власништву.

2. У случају када СОКОЈ исплаћује приходе физичким лицима (домаћим ауторима – члановима СОКОЈ-а који су резиденти Републике Србије) остварене по основу накнаде за искоришћавање њихових музичких дела (тангијема) у иностранству који СОКОЈ прими од иностраних друштава за колективно остваривање ауторских права, у обавези је да по одбитку обрачуна, обустави и уплати порез на доходак грађана на приход од ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине.

Порез на приходе од ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине обрачунава се по стопи од 20% која се примењује на пореску основицу коју чини опорезиви приход као разлика између бруто прихода и трошкова које је обвезник имао при остваривању и очувању прихода.

С тим у вези, Министарство финансија указује да ако обвезник (аутор) – резидент Републике Србије, ауторске накнаде (тантијеме) оствари у другој држави, на које је плаћен порез у тој држави, на рачун пореза на доходак грађана утврђеног према одредбама ЗПДГ одобрава му се порески кредит у висини пореза на доходак плаћеног у тој држави. Порески кредит не може бити већи од износа који би се добио применом одредаба ЗПДГ на доходак остварен у другој држави.

Министарство финансија напомиње да је за примену метода кредита, надлежним пореским органима у Републици Србији неопходно поднети одговарајућу потврду издату од стране надлежног органа државе у којој су ауторске накнаде (тантијеме) остварене, као доказ да је порез у тој држави стварно плаћен. С тим у вези, у случају када одговарајућа потврда не садржи податке колико је за сваког аутора понаособ плаћен порез у другој држави, већ садржи збирни износ о плаћеном порезу за све ауторе заједно, Министарство финансија сматра да СОКОЈ, као исплатилац прихода, на основу података из потврде, обрачуном утврђује колико је за сваког аутора порез плаћен у другој држави и сходно томе примењује порески кредит.

Сагласно члану 40. став 1. ЗПДПЛ, уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено, порез на добит по одбитку по стопи од 20% обрачунава се и плаћа на приходе које оствари нерезидентни обвезник од резидентног правног лица по основу накнада, поред осталог, по основу ауторског и сродних права и права индустријске својине (у даљем тексту: ауторска накнада).

Код обрачуна пореза по одбитку на приходе нерезидента, исплатилац прихода примењује одредбе уговора о избегавању двоструког опорезивања, под условом да нерезидент докаже статус резидента државе са којом је Република закључила уговор о избегавању двоструког опорезивања и да је нерезидент стварни власник прихода (члан 40а став 1. ЗПДПЛ).

Одредбом члана 12. ЗПДГ прописано је да ако обвезник – резидент Републике оствари доходак у другој држави, на који је плаћен порез у тој држави, на рачун пореза на доходак грађана утврђеног према одредбама овог закона одобрава му се порески кредит у висини пореза на доходак плаћеног у тој држави, с тим да порески кредит не може бити већи од износа који би се добио применом одредаба овог закона на доходак остварен у другој држави.

Према одредби члана 54. ЗПДГ обвезник пореза на приходе од ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине је физичко лице које као аутор, носилац сродних права, односно власник права индустријске својине остварује накнаду по основу ауторског и сродног права, односно права индустријске својине.

Одредбом члана 55. ЗПДГ прописано је да опорезиви приход од ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине чини разлика између бруто прихода и трошкова које је обвезник имао при остваривању и очувању прихода, осим ако овим законом није друкчије прописано.

Сагласно одредби члана 56. тачка 2) ЗПДГ обвезнику – аутору музичког дела признају се нормирани трошкови у висини од 43% бруто прихода, као и стварни трошкови из члана 57. став 1. ЗПДГ сагласно члану 56а ЗПДГ.

Стопа пореза на приходе од ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине је 20%, сагласно члану 58. ЗПДГ.

Порез на приходе од ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине, према одредбама чл. 99. и 101. ЗПДГ, обрачунава се и плаћа по одбитку ако је исплатилац прихода правно лице или предузетник, тако што исплатилац прихода за сваког обвезника и за сваки појединачно остварени приход обрачунава, обуставља и уплаћује порез на прописане рачуне у моменту исплате прихода, у складу са прописима који важе на дан исплате прихода, осим ако овим законом није друкчије прописано.

Код обрачуна пореза по одбитку на приходе нерезидента, исплатилац прихода примењује одредбе уговора о избегавању двоструког опорезивања, под условом да нерезидент докаже статус резидента државе са којом је Србија закључила уговор о избегавању двоструког опорезивања и да је он стварни власник прихода (члан 107а став 1. ЗПДГ).

Сходно члану 159а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13, 108/13 и 68/14), статус резидента државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања нерезидент доказује потврдом о резидентности овереном од надлежног органа друге државе уговорнице чији је резидент и то на посебном обрасцу или овереном преводу потврде на обрасцу који прописује надлежни орган државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања.

Иако израз „стварни власник“ (енг. *beneficial owner*; фр. *bénéficiaire effectif*) није прецизно дефинисан у законодавствима земаља чланица ОЕЦД, међународна теорија под овим појмом подразумева пуноправног власника ауторских накнада, са свим правима на непосредно уживање погодности од дохотка. Исто тако, пореска законодавства неких земаља прописују да су примаоци прихода који имају право на погодности из уговора о избегавању двоструког опорезивања, истовремено, и стварни власници прихода, уколико су у стању да презентују одговарајућу документацију која доказује њихов статус стварног власника, односно да ће држава извора прихода (за потребе примене погодности из уговора о избегавању двоструког опорезивања – у конкретном случају, опорезивања бенефицираном стопом пореза по одбитку на ауторске накнаде) примаоца прихода сматрати њиховим стварним власником, уколико је прималац лице којем се, према законима државе извора, доходак приписује за пореске сврхе.

Уопштено говорећи, за потребе примене погодности из уговора о избегавању двоструког опорезивања (нпр. опорезивања бенефицираним стопама пореза по одбитку) стварним власником ауторских накнада сматра се оно физичко или правно лице које потпуно самостално и без икаквих ограничења (нпр. у погледу обавезе да ауторске накнаде, даље, проследи неком другом лицу) може да располаже ауторским накнадама.

С тим у вези, Министарство финансија напомиње да посредник, агент или „проточна“ компанија, као и друга лица (физичка или правна) која се појављују у својству администратора (који ауторске накнаде примају за рачун других лица) нису стварни власници ауторских накнада зато јер је њихово право на коришћење или „уживање“ ауторских накнада ограничено уговорном или законском обавезом да односне ауторске накнаде даље проследи другим лицима – наведена обавеза, уобичајено, настаје на основу одговарајућег правног посла, али се, истовремено, њено постојање може утврдити и на основу чињеница и околности сваког конкретног случаја из праксе које, јасно, показују да, у суштини, прималац ауторских накнада нема право њиховог коришћења или „уживања“.

3. Порески третман донација у новцу и роби (добрима)

(Мишљење Министарства финансија, бр.413-00-00176/2014-04 од 03.10.2014. год.)

1. Са стиановишија пореза на додају вредности

1.1 Донације у добрима у Републици Србији

Ако је обвезник ПДВ имао право да ПДВ обрачунат од стране претходног учесника у промету, односно ПДВ плаћен при увозу добара која су предмет донације, односно добара од којих су произведена добра која су предмет донације, одбије као претходни

порез у потпуности или сразмерно (независно од тога да ли је ово право остварено), при поклањању добара обвезник ПДВ је дужан да обрачуна ПДВ на пореску основицу коју чини набавна цена, односно цена коштања тих или сличних добара у моменту промета, у коју није укључен ПДВ. Обрачунати ПДВ плаћа се на прописани начин. Међутим, ако обвезник ПДВ није имао право да ПДВ обрачунат од стране претходног учесника у промету, односно ПДВ плаћен при увозу добара која су предмет донације, односно добара од којих су произведена добра која су предмет донације, одбије као претходни порез у потпуности или сразмерно, у том случају није дужан да при поклањању предметних добара обрачуна и плати ПДВ.

Ако промет добара без накнаде (поклањање добара) врши физичко или правно лице које није обвезник ПДВ, за тај промет не постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон о ПДВ) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона о ПДВ, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 4. став 4. тачка 2) Закона о ПДВ прописано је да се са прометом добара уз накнаду изједначава сваки други промет добара без накнаде.

Сваки други промет добара из става 4. овог члана сматра се прометом добара уз накнаду под условом да се ПДВ обрачунат у претходној фази промета на та добра или њихове саставне делове

може одбити у потпуности или сразмерно, независно од тога да ли је остварено право на одбитак претходног пореза (члан 4. став 5. Закона о ПДВ).

Сагласно одредбама члана 18. ст. 1. и 3. Закона о ПДВ, основицом код промета добара без накнаде сматра се набавна цена, односно цена коштања тих или сличних добара, у моменту промета, при чему се ПДВ не урачунава у основицу.

Према одредби члана 3. Правилника о утврђивању шта се сматра узимањем и употребом добара, другим прометом добара и пружањем услуга, без накнаде, о утврђивању уобичајених количина пословних узорака, рекламним материјалом и другим поклонима мање вредности („Сл. гласник РС“, бр. 118/12), сваким другим прометом добара без накнаде, у смислу члана 4. став 4. тачка 2) Закона о ПДВ, сматра се поклањање добара, осим поклањања пословних узорака, рекламног материјала и других поклона мање вредности из чл. 6–9. овог правилника.

1.2 Увоз добара која су предмет донације или су набављена из средстава донације

На увоз добара, осим дувана и дуванских прерађевина, алкохолних пића и путничких аутомобила, по основу уговора о донацији, односно као хуманитарна помоћ, а у складу са Законом о донацијама и хуманитарној помоћи („Сл. лист СРЈ“, бр. 53/01, 61/01, 36/02 и „Сл. гласник РС“, бр. 101/05), не плаћа се ПДВ, под условом да се увоз наведених добара врши за рачун корисника донације, што значи да је корисник донације у Јединственој царинској исправи за стављање робе у слободан промет, тј. увоз добара, издатој у складу са царинским прописима, наведен као власник добара која се увозе. Корисници донације могу бити државни органи, јединице локалне самоуправе, јавна предузећа, јавне установе, друге организације и заједнице које не остварују добит, као и домаће и стране хуманитарне организације. Утврђивање да ли се увоз добара врши у складу са Законом о донацијама и хуманитарној помоћи спроводи надлежни царински орган.

Сагласно одредби члана 26. став 1. тачка 1а) Закона о ПДВ, ПДВ се не плаћа на увоз добара која се увозе на основу уговора о донацији или као хуманитарна помоћ.

Према одредби члана 1. став 1. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи, државни органи, јединице локалне самоуправе, јавна предузећа, јавне установе, друге организације и заједнице које не остварују добит, као и домаће и стране хуманитарне организације могу примати донације и хуманитарну помоћ.

Одредбом члана 2. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи прописано је да донације и хуманитарна помоћ, могу бити у роби, осим дувана и дуванских прерађевина, алкохолних пића и путничких аутомобила, услугама, новцу, хартијама од вредности, имовинским и другим правима.

Према одредби члана 3. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи, слободан је увоз робе и услуга по основу донације и хуманитарне помоћи, као и увоз робе и услуга који се купују из средстава добијених од донације и хуманитарне помоћи и из средстава остварених реализацијом хартија од вредности и по основу коришћења уступљених права.

2. *Са стиановишија пореза на поклон*

2.1. Предмет опорезивања порезом на поклон су на поклон примљени готов новац, штедни улог, депозит у банци, новчано потраживање, право интелектуалне својине, право својине на возилу, пловилу, односно ваздухоплову и другим покретним стварима, укључујући и пренос без накнаде тих ствари и права као имовине правног лица, осим када се примљени поклон, према одредбама члана 14. ст. 4. до 6. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14–др. закон, у

даљем тексту: Закон), не сматра предметом опорезивања порезом на поклон или је изузет од опорезивања тим порезом.

С тим у вези, у смислу предмета опорезивања порезом на поклон, поклоном се не сматра, односно изузет је од опорезивања порезом на поклон:

– пренос без накнаде права на побројаним правима и покретним стварима (из члана 14. ст. 2. и 3. Закона) на који се плаћа порез на додату вредност у складу са прописима којима се уређује порез на додату вредност (примера ради, када се на поклон робе који изврши поклонодавац плаћа порез на додату вредност, тај поклон није предмет опорезивања порезом на поклон);

– приход физичког лица по основима који су изузети из дохотка за опорезивање, односно који је предмет опорезивања порезом на доходак грађана, у складу са законом којим се уређује опорезивање дохотка грађана;

– приход правног лица који се укључује у обрачун основице за опорезивање порезом на добит тог правног лица, у складу са законом којим се уређује опорезивање добити правних лица;

– пренос без накнаде удела у правном лицу, односно хартија од вредности;

– пренос без накнаде мопеда, мотокултиватора, трактора, радних машина, државних ваздухоплова, односно ваздухоплова без сопственог погона;

– пренос без накнаде побројаних права и покретних ствари, укључујући и новац, из члана 14. ст. 2. и 3. Закона, које поклонопримац (физичко или правно лице) прими на поклон, од истог лица, за вредност поклона до 100.000 динара у једној календарској години (примера ради, ако физичко лице у 2014. години на поклон прими искључиво новац од четири различита лица, при чему износ новца који му је поклонило свако од тих лица, одједном или у више оброка, износи до 100.000 динара, тај поклон изузет је од опорезивања порезом на поклон).

Министарство финансија напомиње да се за сврху опорезивања порезом на поклон (што значи и за сврху утврђивања

вредности поклона примљеног у иностраној валути), поклон остварен – примљен у иностраној валути конвертује из стране валуте у динар на дан настанка пореске обавезе (тј. на дан закључења уговора о поклону, односно на дан пријема поклона ако уговор о поклону није закључен у писаној форми, а у случају да поклон није пријављен надлежном пореском органу у року од 30 дана – на дан сазнања надлежног пореског органа за поклон), по званичном средњем курсу Народне банке Србије. Ако Народна банка Србије не располаже средњим курсом стране валуте у којој је поклон примљен према динару, конверзија из те валуте у динар врши се по тржишном курсу заснованом на објављеним подацима о односу стране валуте и америчког долара.

Одредбом члана 14. став 1. Закона прописано је да се порез на наслеђе и поклон плаћа на право својине и друга права на непокретности из члана 2. став 1. овог закона, које наследници наследе, односно поклонопримци приме на поклон.

Према одредбама става 2. тог члана, порез на наслеђе и поклон плаћа се и на наслеђени, односно на поклон примљени:

- 1) готов новац;
- 2) штедни улог;
- 3) депозит у банци;
- 4) новчано потраживање;
- 5) право интелектуалне својине;
- 6) право својине на возилу, пловилу, односно ваздухоплову

и другим покретним стварима.

Поклоном, у смислу овог закона, сматра се и пренос без накнаде имовине правног лица, која је предмет опорезивања у складу са одредбама ст. 1, 2. и 4. до 6. овог члана (члан 14. став 3. Закона).

Према одредби члана 14. став 4. Закона, поклоном, у смислу овог закона, не сматра се:

1) пренос без накнаде права на непокретностима и покретним стварима из ст. 1. до 3. овог члана на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са прописима којима се уређује порез на додату вредност, независно од постојања уговора о поклону;

2) приход физичког лица по основима који су изузети из дохотка за опорезивање, односно који је предмет опорезивања порезом на доходак грађана, у складу са законом којим се уређује опорезивање дохотка грађана;

3) приход правног лица који се укључује у обрачун основице за опорезивање порезом на добит правних лица, у складу са законом којим се уређује опорезивање добити правних лица.

Према одредбама члана 14. став 6. Закона, од опорезивања порезом на наслеђе и поклон изузима се наслеђе, односно поклон, и то:

1) удела у правном лицу, односно хартија од вредности;

2) мопеда, мотокултиватора, трактора, радних машина, државних ваздухоплова, односно ваздухоплова без сопственог погона;

3) новца, права, односно ствари из ст. 2. и 3. овог члана, које наследник наследи, односно поклонопримац прими на поклон, од истог лица, за вредност наслеђа односно поклона, до 100.000 динара у једној календарској години по сваком од тих основа.

Према одредби члана 17. став 2. Закона, пореска обавеза у односу на поклон настаје даном закључења уговора о поклону, а ако уговор није закључен у писменој форми – даном пријема поклона, осим ако је овим законом друкчије уређено.

Ако уговор о поклону, решење о наслеђивању, одлука суда, односно други правни основ преноса права из члана 14. овог закона, нису пријављени у смислу члана 35. овог закона, или су пријављени неблаговремено, сматраће се да је пореска обавеза настала даном сазнања надлежног пореског органа за наслеђивање или поклон ствари, права или новца или признавање права која су предмет опорезивања према члану 14. овог закона (члан 17. став 5. Закона).

Одредбом члана 33а Закона прописано је да се за сврху опорезивања порезом на наслеђе и поклон, односно порезом на пренос апсолутних права, наслеђе и поклон који су остварени – примљени у иностраној валути, односно пренос апсолутних права извршен уз накнаду у иностраној валути, конвертују из стране валуте у динар, на дан настанка пореске обавезе, по курсу за конверзију износа из стране валуте у динар уређеним законом којим су уређени порески поступак и пореска администрација.

Према одредбама члана 32. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14 и 105/14), трансакције у иностраној валути из којих произлази опорезивање конвертују се у динар:

1) по званичном средњем курсу Народне банке Србије, на дан када је трансакција обављена, осим ако је пореским законом друкчије уређено;

2) по тржишном курсу заснованом на објављеним подацима о односу стране валуте и америчког долара, на дан када је трансакција обављена, ако Народна банка Србије не располаже средњим курсом те валуте према динару.

2.2 Када је поклон, односно пренос без накнаде имовине правног лица, предмет опорезивања порезом на поклон, поклонопримац (физичко или правно лице), као порески обвезник, подноси пореску пријаву за утврђивање пореза на поклон (независно од тога да ли има право на пореско ослобођење).

Порез на поклон не плаћа на поклон који (изван оставинског поступка) оствари:

– фондација – на поклон примљену имовину која служи искључиво за остваривање општекорисног циља ради кога је фондација основана;

– задужбина, односно удружење, основано ради остваривања општекорисног циља у смислу закона који уређује

задужбине, регистровано у складу са законом – на поклон примљену имовину која служи искључиво за намене за које је та задужбина, односно удружење основано;

– поклонопримац амбулантних возила, специјалних путничких возила за обуку кандидата за возаче са уграђеним дуплим ножним командама, као и путничких возила за такси и „rent a car“ који су посебно означени;

– Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, као поклонопримац;

– прималац донације по међународном уговору који је закључила Република Србија, када је тим уговором уређено да се на добијен новац, ствари или права, неће плаћати порез на поклон;

– се на имовину примљену од Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

Министарство финансија напомиње да се остваривањем општекорисног циља, у смислу Закона о задужбинама и фондацијама („Сл. гласник РС“, бр. 88/10 и 99/11–др. закон), сматрају активности усмерене на промовисање и заштиту људских, грађанских и мањинских права, промовисање демократских вредности, европских интеграција и међународног разумевања, одрживи развој, регионални развој, равноправност полова, унапређење социјалне и здравствене заштите, промовисање и унапређење културе и јавног информисања, промовисање и популаризацију науке, образовања, уметности и аматерског спорта, унапређивање положаја особа са инвалидитетом, бригу о деци и младима, помоћ старима, заштиту животне средине, борбу против корупције, заштиту потрошача, заштиту животиња, хуманитарне и друге активности којима задужбине и фондације остварују општекорисне циљеве односно интересе.

Према одредбама члана 21. став 1. Закона, порез на наслеђе и поклон не плаћа:

1) наследник првог наследног реда, супружник и родитељ оставиоца, односно поклонопримац првог наследног реда и супружник поклонодавца;

2) наследник, односно поклонопримац пољопривредник другог наследног реда који наслеђује, односно прима на поклон имовину која му служи за обављање пољопривредне делатности, ако је са оставиоцем, односно поклонодавцем непрекидно живео у домаћинству најмање једну годину пре смрти оставиоца, односно пре пријема поклона;

3) наследник, односно поклонопримац другог наследног реда – на један наслеђени, односно на поклон примљени стан, ако је са оставиоцем односно поклонодавцем непрекидно живео у заједничком домаћинству најмање годину дана пре смрти оставиоца, односно пре пријема поклона;

4) поклонопримац – на имовину која му је уступљена у оставинском поступку, коју би наследио да се наследник – поклонодавац одрекао наслеђа;

5) фондација, на наслеђену или на поклон примљену имовину која служи искључиво за остваривање општекорисног циља ради кога је фондација основана;

5а) задужбина, односно удружење, основано ради остваривања општекорисног циља у смислу закона који уређује задужбине, регистровано у складу са законом – на наслеђену или на поклон примљену имовину која служи искључиво за намене за које је та задужбина, односно удружење основано;

б) наследник, односно поклонопримац амбулантних возила, специјалних путничких возила за обуку кандидата за возаче са уграђеним дуплим ножним командама, као и путничких возила за такси и „rent a car“ који су посебно означени;

ба) се на поделу имовине која је заједнички стечена од стране супружника за време трајања брака, која се врши између бивших супружника чиме се уређују њихови имовински односи у вези са разводом брака;

7) брисана;

8) Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, као наследник, односно поклонопримац;

10) брисана;

11) брисана;

12) прималац донације по међународном уговору који је закључила Република Србија, када је тим уговором уређено да се на добијен новац, ствари или права, неће плаћати порез на поклон;

13) се на имовину примљену од Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

3. *Са стиановишиџа ѿореза на добиџи ѿравних лица*

У пореском билансу обвезника пореза на добит правних лица, а у износу до 5% од укупног прихода, признају се расходи обвезника настали по основу издатака за здравствене, образовне, научне, хуманитарне, верске, заштиту човекове средине и спортске намене, као и давања учињена установама социјалне заштите основаним у складу са законом који уређује социјалну заштиту, само ако су извршени лицима регистрованим за те намене у складу са посебним прописима, која их искључиво користе за обављање предметних делатности.

Одредбом члана 15. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13 и 68/14, у даљем тексту: ЗПДПЛ) прописано је да се издаци за здравствене, образовне, научне, хуманитарне, верске, заштиту човекове средине и спортске намене, као и давања учињена установама социјалне заштите основаним у складу са законом који уређује социјалну заштиту, признају као расход у износу највише до 5% од укупног прихода.

Издаци из става 1. овог члана признају се као расход само ако су извршени лицима регистрованим за те намене у складу са

посебним прописима, која наведена давања искључиво користе за обављање делатности из става 1. овог члана (члан 15. став 2. ЗПДПЛ).

4. Са стиановишииџа њореза на доходак грађана

Примање физичког лица по основу помоћи због уништења или оштећења имовине услед елементарних непогода или других ванредних догађаја, односно организоване социјалне и хуманитарне помоћи, не опорезује се порезом на доходак грађана у складу са одредбама члана 9. став 1. тач. 10) и 11) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12, 114/12–УС, 47/13, 48/13–исправка, 108/13, 57/14 и 68/14–др. закон) и одредбама Правилника о остваривању права на пореска изузимања за примања по основу помоћи због уништења или оштећења имовине, организоване социјалне и хуманитарне помоћи, стипендија и кредита ученика и студената, хранарина спортиста аматера и права на пореско ослобођење за примања по основу солидарне помоћи за случај болести („Сл. гласник РС“, бр. 31/01 и 5/05).

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман промета добара и услуга, као и увоза добара, који се врши у оквиру спровођења Пројекта „Изградња спортске балон сале за насељено место Крушчица“, а који се финансира из средстава донације обезбеђене од стране Региона Храдец Кралове, Чешка Република, сагласно Уговору између Месне заједнице Крушчица и Региона Храдец Кралове

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00392/2014-04 од 30.10.2014. год.)

1. На промет добара и услуга који се врши у складу са уговором о донацији закљученим са државном заједницом Србија и Црна Гора, односно Републиком Србијом, ПДВ се не обрачунава и не плаћа у делу који се финансира добијеним новчаним средствима, ако је тим уговором предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза. Међутим, на промет добара и услуга који се врши у оквиру спровођења Пројекта „Изградња спортске балон сале за насељено место

Крушчица“, а који се финансира из средстава донације обезбеђене од стране Региона Храдец Кралове, Чешка Република, сагласно Уговору о пружању дотације из буџета Региона Храдец Кралове закљученом 7. маја 2014. године између Месне заједнице Крушчица и Региона Храдец Кралове, ПДВ се обрачунава и плаћа на прописани начин, с обзиром да се предметни пројекат не реализује у складу са уговором о донацији из члана 24. став 1. тачка 16а) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14–др.закон, у даљем тексту: Закон).

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Одредбом члана 24. став 1. тачка 16а) Закона прописано је пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на промет добара и услуга који се врши у складу са уговорима о донацији закљученим са државном заједницом Србија и Црна Гора, односно Републиком, у делу који се финансира добијеним новчаним средствима, а тим уговором је предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза.

2. Ако се врши увоз добара који се финансира средствима донације добијених на основу уговора о донацији, ПДВ се не плаћа, под условом да се увоз врши за рачун Месне заједнице Крушчица, што значи да је Месна заједница Крушчица у Јединственој царинској исправи за стављање робе у слободан промет, тј. увоз

добра, издатој у складу са царинским прописима, наведена као власник добра која се увозе, као и под условом да се увоз у свему врши према одредбама Закона о донацијама и хуманитарној помоћи („Сл. лист СРЈ“, бр. 53/01, 61/01 и 36/02 и „Сл. гласник РС“, бр. 101/05–др. закон, у даљем тексту: Закон о донацијама и хуманитарној помоћи). Утврђивање да ли се увоз врши у складу са Законом о донацијама и хуманитарној помоћи спроводи надлежни царински орган.

Према одредби члана 7. Закона, увоз је сваки унос добра у царинско подручје Републике.

Сагласно одредби члана 26. тачка 1а) Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добра која се увозе на основу уговора о донацији, односно као хуманитарна помоћ.

Одредбом члана 1. став 1. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи прописано је да државни органи, јединице локалне самоуправе, јавна предузећа, јавне установе, друге организације и заједнице које не остварују добит, као и домаће и стране хуманитарне организације могу примати донације и хуманитарну помоћ.

Одредбом члана 2. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи прописано је да донација и хуманитарна помоћ може бити у роби, осим дувана и дуванских прерађевина, алкохолних пића, путничких аутомобила, услугама, новцу, хартијама од вредности, имовинским и другим правима.

У складу са одредбом члана 3. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи, увоз робе и услуга по основу донације и хуманитарне помоћи, као и увоз робе и услуга који се купују из средстава добијених од донације и хуманитарне помоћи и из средстава остварених реализацијом хартија од вредности и по основу коришћења уступљених права, је слободан.

2. Порески третман преноса дела имовине уз накнаду када обвезник ПДВ, који обавља делатности трговине на велико и трговине на мало, врши пренос дела имовине – опрему за обављање наведених делатности, залихе робе, права интелектуалне својине, улагања у сопствене и туђе објекте у којима обавља наведене делатности (које даје у закуп односно подзакуп стицаоцу дела имовине), при чему ће стицалац дела имовине преузети и запослене преносиоца

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01078/2014-04 од 30.10.2014. год.)

Када обвезник ПДВ врши пренос дела имовине уз накнаду (продајом), сматра се да промет добара и услуга није извршен ако предметни део имовине представља пословну целину чијим преносом се стицаоцу омогућава самостално обављање делатности, а преносиоцу је, у моменту преноса, онемогућено да обавља ту делатност, уз испуњење осталих прописаних услова: да је стицалац предметног дела имовине обвезник ПДВ, односно да тим преносом постаје обвезник ПДВ и да стицалац имовине наставља да обавља исту делатност коју је обављао преносилац. С тим у вези, када обвезник ПДВ који обавља делатности трговине на велико и трговине на мало, уз накнаду, на основу тзв. оквирног уговора у којем је наведено да ће се истовремено закључити више посебних уговора којима се реализује тај оквирни уговор, врши пренос дела имовине – опрему за обављање наведених делатности, залихе робе, права интелектуалне својине (нпр. права на заштитни знак, жиг), улагања у сопствене и туђе објекте у којима обавља наведене делатности (које даје у закуп, односно подзакуп стицаоцу дела имовине), при чему ће стицалац имовине преузети и запослене преносиоца (који ће закључити радни однос код стицаоца дела имовине), ПДВ се не обрачунава и не плаћа, под

условима да је привредно друштво – стицалац имовине обвезник ПДВ, односно да тим преносом постаје обвезник ПДВ и да наставља да обавља исте делатности које је обављао преносилац имовине, с обзиром да се у конкретном случају ради о преносу дела имовине који представља пословну целину, а чијим је преносом у моменту преноса преносиоцу онемогућено да обавља те делатности.

Поред тога, Министарство финансија указује да се на промет услуга давања у закуп, односно подзакуп објеката за обављање делатности ПДВ обрачунава и плаћа.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, испорука сваког добра у имовини која се преноси сматра се посебним прометом (члан 4. став 8. Закона).

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Према ставу 7. члана 5. Закона, код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, свака услуга која се пружа преносом имовине сматра се посебним прометом.

Одредбом члана 6. став 1. тачка 1) Закона прописано је да се сматра да промет добара и услуга, у смислу овог закона, није извршен код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, ако је стицалац порески обвезник или тим преносом постане порески обвезник и ако продужи да обавља исту делатност.

Делом имовине из става 1. тачка 1) овог члана сматра се целина којом се омогућава самостално обављање делатности стицаоца дела имовине (члан 6. став 2. Закона).

Код преноса целокупне или дела имовине из става 1. тачка 1) овог члана сматра се да стицалац ступа на место преносиоца (члан 6. став 3. Закона).

Сагласно одредбама члана 3. став 1. Правилника о утврђивању преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, код којег се сматра да промет добара и услуга није извршен („Сл. гласник РС“, бр. 118/12, у даљем тексту: Правилник), пренос дела имовине код којег се, у смислу члана 6. став 1. тачка 1) Закона, сматра да промет добара и услуга није извршен је пренос дела имовине као пословне целине којом се омогућава самостално обављање делатности стицаоца тог дела имовине код:

- 1) статусне промене привредног друштва, у складу са законом којим се уређују привредна друштва;
- 2) продаје, улагања, односно бестеретног давања;
- 3) наслеђивања.

Пословном целином, у смислу става 1. овог члана, сматра се целина којом се омогућава самостално обављање делатности стицаоца, а чијим је преносом у моменту преноса онемогућено преносиоцу да обавља ту делатност (став 2. истог члана Правилника).

Према одредби члана 4. Правилника, код преноса целокупне имовине из члана 2. став 1. тачка 3), односно дела имовине из члана 3. став 1. тачка 2) овог правилника продајом,

улагањем односно бестеретним давањем, сматра се да промет добара и услуга није извршен независно од тога да ли се имовина или њен део преноси у редовном промету или у поступку ликвидације, односно стечаја пореског обвезника.

3. Порески третман промета услуга продаје улазница за музичке и спортске догађаје у име и за рачун других лица који врши обвезник ПДВ

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-112/2014-04 од 30.10.2014. год.)

- Обвезник ПДВ који врши промет услуга продаје улазница за музичке и спортске догађаје у име и за рачун других лица, дужан је да за промет ове услуге обрачуна ПДВ по пореској стопи од 20%, а основицу за обрачунавање ПДВ чини накнада коју обвезник ПДВ прима или треба да прими за предметни промет (без ПДВ), при чему се у основицу за обрачунавање ПДВ не урачунавају износи које обвезник ПДВ наплаћује у име и за рачун других лица, ако те износе преноси лицима у чије име и за чији рачун је извршио наплату. Обрачунати ПДВ плаћа се на прописани начин.

Министарство финансија напомиње да на порески третман промета услуга продаје улазница у име и за рачун других лица, није од утицаја чињеница да ли је лице у чије име и за чији рачун се врши продаја улазница, обвезник ПДВ. Наиме, за промет услуга за које прималац услуге плаћа накнаду куповином улазнице (нпр. право присуствовања музичком или спортском догађају), порески обвезник је лице које пружа предметну услугу, тј. лице у чије име и за чији рачун се продају улазнице, што значи да за промет предметне услуге ПДВ обрачунава то лице ако је обвезник ПДВ, а основицу за обрачунавање ПДВ чини укупан износ накнаде који лице у чије име и за чији рачун се продају улазнице, прима или треба да прими по том основу (износ који обвезник ПДВ који врши

продају улазница наплаћује у његово име и за његов рачун), без ПДВ.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 17. став 1. Закона прописано је да пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

У складу са одредбом става 3. тачка 2) истог члана Закона, основица не садржи износе које обвезник наплаћује у име и за рачун другог, ако тај износ преноси лицу у чије име и за чији рачун је извршио наплату.

Општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20% (члан 23. став 1. Закона).

- Обвезник ПДВ има право да ПДВ обрачунат за промет добара и услуга који му је извршен, односно ПДВ који је плаћен приликом увоза добара, одбије као претходни порез уз испуњење прописаних услова – да поседује прописану документацију, као и да набављена добра и примљене услуге користи или да ће их

користити за промет добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза, тј. опорезиви промет, промет за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза или промет који је извршен у иностранству ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици. С тим у вези, обвезник ПДВ који врши промет услуга продаје улазница у име и за рачун других лица, има право на одбитак претходног пореза по том основу (нпр. ПДВ који је претходни учесник у промету обрачунао за промет материјала за штампање карата, промет електричне енергије и др.), с обзиром да је реч о услугама чији је промет опорезив ПДВ.

Сагласно одредби члана 27. Закона, претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредбама члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредбама члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом или документ о

извршеном увозу добара у којем је исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга, који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

Обвезник може да оствари право на одбитак претходног пореза у року од пет година од истека године у којој је стекао ово право (члан 28. став 6. Закона).

4. Основица за обрачунавање ПДВ за промет добара у случају када је уговором о продаји добара, на основу којег продавац (лице А) одобрава купцу (лицу Б) попуст у моменту промета, предвиђено и да купац (лице Б) има обавезу да део попушта који му је одобрио продавац (лице А) у моменту промета одобри свом купцу (лицу В)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-279/2014-04 од 23.10.2014. год.)

Основицу за обрачунавање ПДВ за промет добара чини износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник ПДВ – испоручилац добара прима или треба да прими за испоручена добра, од примаоца добара или трећег лица (без ПДВ), при чему основица не садржи попусте и друга умањења цене које

обвезник ПДВ – испоручилац добара одобрава примаоцу добара или услуга у моменту промета.

У случају када је уговором о продаји добара, на основу којег продавац (лице А) одобрава купцу (лицу Б) попуст у моменту промета, предвиђено да купац (лице Б) има обавезу да део попушта који му је одобрио продавац (лице А) у моменту промета одобри свом купцу (лицу В), мишљење Министарства финансија је да разлика између износа попушта који је продавац (лице А) одобрио купцу (лицу Б) и износа попушта који купац (лице Б) одобри свом купцу (лицу В), не представља накнаду за промет услуге, с обзиром на то да, у конкретном случају, купац (лице Б) не врши промет услуга продавцу (лицу А).

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 17. став 1. Закона прописано је да пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Сагласно одредбама става 2. истог члана Закона, у основицу се урачунавају и:

1) акцизе, царина и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ;

2) сви споредни трошкови које обвезник зарачунава примаоцу добара и услуга.

Према одредбама члана 17. став 3. Закона, основица не садржи:

1) попусте и друга умањења цене, који се примаоцу добара или услуга одобравају у моменту вршења промета добара или услуга;

2) износе које обвезник наплаћује у име и за рачун другог, ако тај износ преноси лицу у чије име и за чији рачун је извршио наплату.

5. У случају када надлежни царински орган по захтеву стварног власника увезених добара укине Јединствену царинску исправу о стављању добара у слободан промет која је издата на име другог лица, а на основу које је издат обрачун царинског дуга (у којем је исказан и ПДВ) и плаћен ПДВ, да ли обвезник ПДВ – стварни власник увезених добара има право да ПДВ који је плаћен приликом увоза добара одбије као претходни порез?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-202/2014-04 од 23.10.2014. год.)

Обвезник ПДВ има право да ПДВ који је плаћен приликом увоза добара, одбије као претходни порез уз испуњење прописаних услова – да поседује документ о извршеном увозу добара у којем је исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је

исказани ПДВ плаћен приликом увоза, као и да набављена добра користи или да ће их користити за промет добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза, тј. опорезиви промет, промет за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза или промет који је извршен у иностранству ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици. С тим у вези, у случају када надлежни царински орган по захтеву стварног власника увезених добара укине Јединствену царинску исправу о стављању добара у слободан промет која је издата на име другог лица, а на основу које је издат обрачун царинског дуга (у којем је исказан и ПДВ) и плаћен ПДВ, и обавезе стварног власника добара да у одређеном року поднесе нову Јединствену царинску исправу за увоз предметних добара, обвезник ПДВ – стварни власник увезених добара, уз испуњење осталих прописаних услова, има право да ПДВ плаћен приликом увоза предметних добара (без обзира на то ко је извршио плаћање ПДВ) одбије као претходни порез, ако надлежни царински орган, на основу нове Јединствене царинске исправе, изда и нови обрачун царинског дуга у којем је исказан и ПДВ.

Сагласно одредби члана 27. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон), претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредбама члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку

опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредбама члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом или документ о извршеном увозу добара у којем је исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

- 1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;
- 2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

Обвезник може да оствари право на одбитак претходног пореза у року од пет година од истека године у којој је стекао ово право (члан 28. став 6. Закона).

6. Да ли се на накнаду коју суд досуди обвезнику ПДВ – закуподавцу по основу тога што је купац наставио да

употребљава пословни простор након отказивања уговора о закупу (након истека отказног рока), обрачунава и плаћа ПДВ?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-195/2013-04 од 22.10.2014. год.)

На промет услуге давања у закуп пословног простора који врши обвезник ПДВ, ПДВ се обрачунава и плаћа по општој стопи од 20%, на основу која чини накнада која обвезник ПДВ – закуподавац прима или треба да прими за промет предметне услуге, без ПДВ.

Обавеза обрачунавања ПДВ за промет услуга настаје искључиво даном када је извршен промет услуга, односно даном пријема накнаде или дела накнаде за будући промет услуга. Услуга давања у закуп пословног простора сматра се пруженом даном када је престао правни основ пружања услуге, тј. уговор о закупу пословног простора, а ако обвезник ПДВ за промет услуге давања у закуп пословног простора издаје периодичне рачуне, услуга се сматра пруженом последњег дана периода за који се издаје рачун.

С тим у вези, ако је уговор о закупу пословног простора закључен на неодређено време, а обвезник ПДВ – закуподавац на правно ваљан начин, тј. у складу са законом којим се уређују облигациони односи, откаже уговор о закупу, у писаној форми, у том случају употреба пословног простора од стране закупца након отказивања уговора о закупу (након истека отказног рока) није предмет опорезивања ПДВ. У том случају накнада која суд досуди обвезнику ПДВ – закуподавцу по основу тога што је купац наставио да употребљава пословни простор након отказивања уговора о закупу (након истека отказног рока), не представља накнаду за извршени промет добара и услуга, па се на износ предметне накнаде не обрачунава и не плаћа ПДВ.

Према одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон), предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Одредбама члана 15. став 1. Закона прописано је да се услуга сматра пруженом даном када је:

- 1) завршено појединачно пружање услуге;
- 2) престао правни основ пружања услуге – у случају пружања временски ограничених или неограничених услуга.

Према одредби члана 15. став 2. Закона, изузетно од става 1. тачка 2) овог члана, ако се за пружање услуга издају периодични рачуни, промет услуга сматра се извршеним последњег дана периода за који се издаје рачун.

Делимична услуга сматра се извршеном у време када је окончано пружање тог дела услуге, а делимична услуга постоји ако је за одређене делове економски дељиве услуге посебно уговорена накнада (члан 15. ст. 3. и 4. Закона).

Према одредбама члана 16. тач. 1) и 2) Закона, пореска обавеза настаје даном када се најраније изврши једна од следећих радњи:

- 1) промет добара и услуга;
- 2) наплата, односно плаћање ако је накнада или део накнаде наплаћен, односно плаћен у новцу пре промета добара и услуга.

Одредбом члана 42. став 1. Закона прописано је да је обвезник дужан да изда рачун за сваки промет добара и услуга.

У случају пружања временски ограничених или неограничених услуга чије је трајање дуже од годину дана, обавезно се издаје периодични рачун, с тим што период за који се издаје тај рачун не може бити дужи од годину дана (став 2. истог члана Закона).

Одредбом члана 597. став 1. Закона о облигационим односима („Сл. лист СФРЈ“, бр. 29/78, 39/85, 45/89 и 57/89 и „Сл. лист СРЈ“, бр. 31/93, 22/99, 23/99, 35/99, 44/99, у даљем тексту: ЗОО) прописано је да уговор о закупу чије трајање није одређено нити се може одредити из околности или месних обичаја престаје отказом који свака страна може дати другој, поштујући одређени отказни рок.

Ако дужина отказног рока није одређена уговором или законом или месним обичајима, она износи осам дана, с тим да отказ не може бити дат у невреме (члан 597. став 2. ЗОО).

7. Порески третман промета услуге превоза одређених категорија путника без накнаде који врши обвезник ПДВ – лице којем је јединица локалне самоуправе поверила обављање градског или приградског превоза путника, а које на основу акта те јединице локалне самоуправе врши превоз одређених категорија путника без накнаде

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00944/2014-04 од 21.10.2014. год.)

Обвезник ПДВ – лице којем је од стране јединице локалне самоуправе поверено обављање градског или приградског превоза путника, а који на основу акта (препоруче, одлуке и сл.) јединице локалне самоуправе, без накнаде врши превоз одређених категорија путника, дужан је да по том основу обрачуна ПДВ по прописаној стопи ПДВ и да тако обрачунати ПДВ плати на

прописани начин, с обзиром да се, у конкретном случају, ради о промету услуга без накнаде који обвезник ПДВ врши у непословне сврхе (тј. пружању услуга без накнаде које се не врши у циљу повећања прихода, односно смањења расхода пореског обвезника који пружа услугу), а који се изједначава са прометом услуга уз накнаду. С тим у вези, основицом за обрачунавање ПДВ за промет предметних услуга сматра се цена коштања тих или сличних услуга, у моменту промета, без ПДВ.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Према одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

У складу са одредбом члана 5. став 4. тачка 2) Закона, са прометом услуга уз накнаду изједначава се пружање услуга које порески обвезник изврши без накнаде за личне потребе оснивача, власника, запослених или других лица, односно друго пружање услуга без накнаде у непословне сврхе пореског обвезника.

Сагласно одредбама члана 18. ст. 2. и 3. Закона, основицом код промета услуга без накнаде сматра се цена коштања тих или сличних услуга, у моменту промета, при чему се ПДВ не урачунава у основицу.

Према одредби члана 5. став 1. тачка 2) Правилника о утврђивању шта се сматра узимањем и употребом добара, другим прометом добара и пружањем услуга, без накнаде, о утврђивању

уобичајених количина пословних узорака, рекламним материјалом и другим поклонима мање вредности („Сл. гласник РС“, бр. 118/12, у даљем тексту: Правилник), пружањем услуга, у смислу члана 5. став 4. тачка 2) Закона, сматра се пружање услуга без накнаде које порески обвезник изврши у непосредне сврхе.

Пружањем услуга из става 1. тачка 2) овог члана сматра се пружање услуга које се не врши у циљу повећања прихода, односно смањења расхода пореског обвезника (став 2. истог члана Правилника).

8. Обавеза исправке одбитка претходног пореза у случају када дође до једностраног раскида уговора о промету добара или услуга од стране обвезника ПДВ који је унапред платио накнаду или део накнаде (аванс) за будући промет добара или услуга другом обвезнику ПДВ и користио право на одбитак претходног пореза исказаног у рачуну обвезника ПДВ – примаоца аванса

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-427/2014-04 од 21.10.2014. год.)

Обвезник ПДВ који плати накнаду или део накнаде за будући промет добара или услуга који је опорезив ПДВ и којем обвезник ПДВ – прималац накнаде по том основу изда рачун у складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон), има право да ПДВ исказан у том рачуну одбије као претходни порез, под условом да ће предметна добра, односно услуге користити за промет добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза, тј. за промет који је опорезив ПДВ, промет за који је прописано пореско ослобођење са правом на

одбитак претходног пореза или за промет који се сматра извршеним у иностранству ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици Србији. Међутим, ако пре промета добара или услуга за који је обвезник ПДВ унапред платио накнаду или део накнаде (у даљем тексту: аванс) дође до једностраног раскида уговора о промету добара или услуга од стране тог обвезника ПДВ, обвезник ПДВ који је платио аванс и користио право на одбитак претходног пореза исказаног у рачуну обвезника ПДВ – примаоца аванса, има обавезу да, у пореском периоду у којем је обавестио обвезника ПДВ – примаоца аванса да раскида уговор, изврши исправку одбитка претходног пореза у складу са Законом. Наиме, мишљење Министарства финансија је да у моменту када обвезник ПДВ који је платио аванс обавести обвезника ПДВ – примаоца аванса да раскида уговор о промету добара или услуга на основу којег је плаћен аванс, престаје основ за остваривање права на одбитак претходног пореза, с обзиром да је, услед раскида уговора, извесно да неће доћи до промета добара или услуга за који је плаћен аванс. Поред тога, сходно одредбама члана 21. ст. 1. и 3. Закона, обвезник ПДВ – прималац аванса може да изврши измену – смањење основице за обрачунавање ПДВ по основу наплате аванса и исправку – смањење ПДВ обрачунатог по том основу, под условом да је обвезник ПДВ који је платио аванс извршио исправку одбитка претходног пореза и о томе писмено обавестио обвезника ПДВ – примаоца аванса.

Сагласно одредби члана 21. став 1. Закона, ако се измени основица за промет добара и услуга који је опорезив ПДВ, обвезник који је испоручио добра или услуге дужан је да износ ПДВ, који дугује по том основу, исправи у складу са изменом.

Према одредби става 3. истог члана Закона, ако се основица накнадно измени – смањи, обвезник који је извршио промет добара и услуга може да измени износ ПДВ само ако обвезник коме је извршен промет добара и услуга исправи одбитак претходног пореза и ако о томе писмено обавести испоручиоца добара и услуга.

У складу са одредбама члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Одредбама става 2. истог члана Закона предвиђено је да право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом или документ о извршеном увозу добара, у којем је исказан претходни порез, односно којим се потврђује да је прималац или увозник тако исказани ПДВ платио приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

- 1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;
- 2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

Према одредби члана 31. став 1. Закона, ако дође до измене основице опорезивог промета добара и услуга, обвезник коме је извршен промет добара и услуга дужан је да, у складу са том изменом, исправи одбитак претходног пореза који је по том основу остварио.

Исправка одбитка претходног пореза врши се у пореском периоду у којем је измењена основица (став 4. истог члана Закона).

9. Порески третман испоруке у низу једних истих добара, када први обвезник ПДВ изврши промет добара другом обвезнику ПДВ, при чему предметна добра по налогу другог обвезника ПДВ испоручује непосредно трећем обвезнику ПДВ којем други обвезник ПДВ врши промет предметних добара

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-681/2014-04 од 20.10.2014. год.)

1. Када се врши испорука у низу једних истих добара, код које први испоручилац преноси право располагања непосредно последњем примаоцу добара, свака испорука у низу сматра се посебном испоруком, тј. посебним прометом добара. С тим у вези, када први обвезник ПДВ изврши промет добара другом обвезнику ПДВ, при чему предметна добра по налогу другог обвезника ПДВ испоручује непосредно трећем обвезнику ПДВ којем други обвезник ПДВ врши промет предметних добара, први обвезник ПДВ дужан је да по том основу обрачуна ПДВ по прописаној пореској стопи, да изда рачун другом обвезнику ПДВ и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом о порезу на додату

вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон). По основу набавке предметних добара други обвезник ПДВ може да оствари право на одбитак претходног пореза, ако испуњава услове прописане одредбама члана 28. Закона. Наиме, према одредбама члана 28. Закона, обвезник ПДВ има право да ПДВ обрачунат за промет добара од стране обвезника ПДВ – претходног учесника у промету, одбије као претходни порез, ако поседује рачун (или други документ који служи као рачун) издат у складу са Законом од стране претходног учесника у промету у којем је наведен као прималац добара и ако набављена добра користи или ће их користити за промет са правом на одбитак претходног пореза (за промет који је опорезив ПДВ, промет за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза или за промет који се сматра извршеним у иностранству ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици Србији). За опорезиви промет добара који други обвезник ПДВ врши трећем обвезнику ПДВ којем се добра непосредно испоручују од стране првог обвезника ПДВ, други обвезник ПДВ има обавезу да обрачуна ПДВ по прописаној стопи, да изда рачун трећем обвезнику ПДВ и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 4. став 1. Закона, промет добара је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Код испоруке у низу једног истог добра, код које први испоручилац преноси право располагања непосредно последњем примаоцу добра, свака испорука добра у низу сматра се посебном испоруком (став 9. истог члана Закона).

Према одредбама члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредбама члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом или документ о извршеном увозу добара, у којем је исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

- 1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга, који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;
- 2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

Према одредби члана 42. став 1. Закона, обвезник је дужан да изда рачун за сваки промет добара и услуга.

2. Министарство финансија напомиње да чињенично стање од утицаја на опорезивање утврђује надлежни порески орган у складу са прописима којима се уређују порески поступак и пореска администрација.

10. Порески третман промета добара и услуга, односно увоза добара, чија се набавка финансира из средстава донације, а која Црвени крст Аустрије преноси Црвеном крсту Србије за потребе спровођења пројекта Велика Морава – Рани опоравак и отпорност на несреће

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-430/2014-04 од 17.10.2014. год.)

На промет добара и услуга, односно увоз добара, чија се набавка финансира из средстава донације, а која Црвени крст Аустрије преноси Црвеном крсту Србије, за потребе спровођења пројекта Велика Морава – Рани опоравак и отпорност на несреће, ПДВ се не обрачунава и не плаћа ако се предметни пројекат реализује на основу Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Аустрије о општим одредбама и условима развојне сарадње („Сл. гласник РС – Међународни уговори“, бр. 105/09, у даљем тексту: Споразум). Начин и поступак остваривања наведеног пореског ослобођења прописани су Правилником о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 120/12, у даљем тексту: Правилник).

Одредбом члана 24. став 1. тачка 16а) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да се ПДВ не плаћа на промет добара и услуга који се врши у складу са уговорима о донацији закљученим са државном заједницом Србија и Црна Гора, односно Републиком, у делу који се финансира добијеним новчаним средствима, а тим уговором је предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза.

Према одредби члана 26. тачка 1) Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добара чији промет је у складу са чланом 24. став 1. тач. 5), 10), 11) и 13)–16в) и чланом 25. став 1. тач. 1) и 2) и став 2. тач. 5) и 10) овог закона ослобођен ПДВ.

Одредбама члана 6. Споразума предвиђено је да ће, у циљу спровођења пројеката из домена овог споразума, српска страна изузети од плаћања пореза (укључујући ПДВ), царинских и других фискалних дажбина, сву робу, укључујући опрему и материјал, радове и услуге, обезбеђене или финансиране на бесповратној основи од стране Аустрије и издати дозволе, одобрења и друге документе исте намене неопходне за увоз (укључујући привремени увоз) и поновни извоз опреме неопходне за спровођење пројеката.

Пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 16а) Закона, а у складу са одредбом члана 27. став 1. Правилника, за промет добара и услуга, који се врши у складу са уговорима о донацији закљученим са државном заједницом Србија и Црна Гора или са Републиком Србијом, под условом да је тим уговорима предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза, обвезник може да оствари ако промет добара и услуга непосредно врши:

1) лицу са којим је закључен уговор о донацији, односно лицу које је ангажовано за спровођење одређеног пројекта на

територији Републике Србије од стране лица са којим је закључен уговор о донацији (у даљем тексту: имплементарни партнер);

2) лицу које је ангажовано за спровођење одређеног пројекта на територији Републике Србије од стране имплементарног партнера (у даљем тексту: подимплементарни партнер);

3) кориснику новчаних средстава која су предмет уговора о донацији, ако су та средства, од стране даваоца донације или имплементарног партнера, непосредно дата кориснику за финансирање одређеног пројекта у Републици Србији, као и кориснику добара или услуга који су предмет уговора о донацији, ако је та добра или услуге непосредно платио давалац донације;

4) страном лицу које у Републици Србији нема седиште ни сталну пословну јединицу (у даљем тексту: страном лице), а које је, од стране корисника новчаних средстава, односно корисника добара и услуга из тачке 3) овог става (у даљем тексту: корисник донације), ангажовано на реализацији пројекта који је предмет донације.

Републички орган чији је функционер у име Републике Србије закључио уговор о донацији доставља Централи копију закљученог уговора о донацији и податак о износу средстава који је предмет уговора о донацији (став 3. члана 27. Правилника).

Одредбом члана 27. став 4. Правилника прописано је да имплементарни партнер доставља Централи доказ да је у својству имплементарног партнера ангажован од стране даваоца донације, списак подимплементарних партнера, списак корисника донације, као и копије уговора закључених са подимплементарним партнерима, односно корисницима донације.

Одредбом члана 28. став 1. Правилника прописано је да пореско ослобођење из члана 27. став 1. тач. 1) и 2) овог правилника обвезник који врши промет, односно имплементарни

партнер или подимплементарни партнер који је за тај промет порески дужник у складу са Законом може да оствари ако поседује документ којим се потврђује да је промет добара и услуга према уговору о донацији ослобођен пореза (у даљем тексту: потврда о пореском ослобођењу за донације), који попуњава, потписује, оверава и издаје овлашћено лице имплементарног, односно подимплементарног партнера, у три примерка, које доставља Централни на оверу.

Одговорно лице имплементарног, односно подимплементарног партнера дужно је да, пре издавања прве потврде о пореском ослобођењу за донације, Централни достави отисак печата, податке о лицима овлашћеним за издавање потврда о пореском ослобођењу за донације са депонованим потписима тих лица, као и обавештење о променама лица којима је дато ово овлашћење, у року од 15 дана од дана настанка промене (члан 28. став 2. Правилника).

Одредбама члана 28. став 3. Правилника прописано је да потврда о пореском ослобођењу за донације из става 1. овог члана садржи:

- 1) назив и адресу имплементарног, односно подимплементарног партнера;
- 2) број и датум потврде;
- 3) назив и број уговора о донацији ако је уговор заведен под одређеним бројем, као и назив и вредност пројекта;
- 4) назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ који врши промет добара или услуга уз пореско ослобођење ако је обвезник ПДВ порески дужник за тај промет;
- 5) назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ који врши промет добара и услуга, као и напомену да је имплементарни, односно подимплементарни партнер порески дужник у складу са Законом за тај промет добара и услуга;

б) вредност промета добара и услуга по предрачуноу, односно износ новчаних средстава која ће бити авансно уплаћена;

7) потпис и печат овлашћеног лица имплементарног, односно подимплементарног партнера;

8) број и датум овере од стране Централне и потпис овлашћеног лица.

Изузетно од става 3. тачка 7) овог члана, ако имплементарни, односно подимплементарни партнер, нема обавезу да поседује печат у складу са прописима своје земље, у том случају, уместо отиска печата, Централне доставља изјаву да не поседује печат, потписану од стране лица овлашћеног за издавање потврда о пореском ослобођењу за донације (члан 28. став 4. Правилника).

Према одредби члана 28. став 5. Правилника, Централна проверава испуњеност услова за остваривање пореског ослобођења и ако су ти услови испуњени оверава сва три примерка потврде о пореском ослобођењу за донације, од којих два примерка враћа имплементарном, односно подимплементарном партнеру, а трећи задржава за своје потребе.

Имплементарни, односно подимплементарни партнер доставља обвезнику један примерак оверене потврде из става 5. овог члана, а други задржава за своје потребе (члан 28. став 6. Правилника).

11. Порески третман промета услуге стављања на располагање особља

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00232/2014-04 од 8.10.2014. год.)

ПДВ је општи порез на потрошњу који се обрачунава и плаћа на испоруку добара и пружање услуга, у свим фазама

производње и промета добара и услуга, као и на увоз добара, осим ако Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 –исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) није друкчије предвиђено. Приход од ПДВ припада буџету Републике Србије. С тим у вези, обвезник ПДВ који лицу са седиштем на територији Републике Србије врши промет услуге стављања на располагање особља има обавезу да на накнаду (без ПДВ) за тај промет обрачуна ПДВ и да тако обрачунати ПДВ плати на прописани начин у складу са Законом.

Министарство финансија – Сектор за фискални систем није надлежно за давање одговора у вези са начином утврђивања висине користи коју обвезник ПДВ остварује по основу вршења промета услуга.

Одредбом члана 1. став 2. Закона прописано је да је ПДВ општи порез на потрошњу који се обрачунава и плаћа на испоруку добара и пружање услуга, у свим фазама производње и промета добара и услуга, као и на увоз добара, осим ако овим законом није друкчије прописано.

Према одредби члана 2. Закона, приход од ПДВ припада буџету Републике.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Место промета услуга је место у којем пружалац услуга обавља своју делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице (члан 12. ст. 1. и 2. Закона).

Одредбом члана 12. став 3. тачка 4) подтачка (9) Закона прописано је да се, изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, местом промета услуга сматра место у којем прималац услуге обавља делатност или има пословну јединицу за коју се пружа услуга, односно место у којем прималац услуге има седиште или пребивалиште, ако се ради о услугама стављања на располагање особља.

Пореска основица код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано (члан 17. став 1. Закона).

12. Да ли обвезник ПДВ – привредно друштво има право да ПДВ обрачунат од стране обвезника ПДВ – извршитеља, за промет услуге спровођења извршења, одбије као претходни порез?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00461/2013-04 од 3.10.2014. год.)

Обвезник ПДВ има право да ПДВ који му је обрачунат од стране претходног учесника у промету за промет добара и услуга одбије као претходни порез, уз испуњење услова прописаних Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон). Наиме, обвезник ПДВ треба да поседује прописану документацију (рачун или други документ који служи као рачун издат у складу са Законом), као и да предметна добра и услуге користи или да ће их користити за промет добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза, тј. за промет који је опорезив ПДВ, промет за који је прописано пореско ослобођење

са правом на одбитак претходног пореза или за промет који се сматра да је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици. С тим у вези, обвезник ПДВ – привредно друштво из Краљева има право да ПДВ обрачунат од стране обвезника ПДВ – извршитеља за промет услуге спровођења извршења (принудно остваривање потраживања од извршних дужника – лица која нису измирила рачуне за утрошену електричну енергију) одбије као претходни порез, под условом да поседује прописану документацију.

Према одредби члана 27. Закона, претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

У складу са одредбама члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Одредбама става 2. истог члана Закона предвиђено је да право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом или документ о извршеном увозу добара, у којем је исказан претходни порез,

односно којим се потврђује да је прималац или увозник тако исказани ПДВ платио приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

13. Ко има обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ за промет добара и услуга који, у оквиру грађења грађевинског објекта – студентског дома, обвезник ПДВ – извођач радова врши обвезнику ПДВ – универзитету као инвеститору грађења предметног објекта?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00269/2014-04 од 03.10.2014. год.)

За промет добара и услуга из области грађевинарства који у оквиру грађења грађевинског објекта врши обвезник ПДВ другом обвезнику ПДВ, обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има обвезник ПДВ – прималац добара и услуга као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон), ако је прималац добара и услуга инвеститор и ако је испоручилац добара и услуга извођач радова, у складу са законом којим се уређује

планирање и изградња. С тим у вези, за промет добара и услуга који, у оквиру грађења грађевинског објекта – студентског дома, обвезник ПДВ – лице које се сматра извођачем радова у смислу закона којим се уређује планирање и изградња, врши обвезнику ПДВ – универзитету као инвеститору грађења предметног објекта, обавезу обрачунавања ПДВ има прималац добара и услуга, тј. обвезник ПДВ – универзитет, као порески дужник. Обрачунати ПДВ плаћа се у складу са Законом.

Министарство финансија напомиње да се инвеститором, у смислу закона којим се уређује планирање и изградња, сматра лице за чије потребе се гради објекат и на чије име гласи грађевинска дозвола. Извођачем радова, у смислу закона којим се уређује планирање и изградња, сматра се лице које је са инвеститором закључило уговор о грађењу грађевинског објекта, са правима и обавезама који су овим законом прописани за извођача радова. Наиме, реч је о лицу чији је назив, у својству извођача радова, истакнут на табли којом се обележава градилиште обезбеђеној од стране инвеститора, чије овлашћено лице пре почетка радова потписује главни пројекат за извођача радова, које решењем одређује одговорног извођача радова на градилишту и др.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Према одредби члана 4. став 1. Закона, промет добара, у смислу овог закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник из члана 8. и члана 9. став 2. овог закона.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 3) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, порески дужник прималац добара или услуга из области грађевинарства, обвезник ПДВ, односно лице из члана 9. став 1. овог закона, за промет извршен од стране обвезника ПДВ, ако је прималац добара или услуга инвеститор и ако је испоручилац добара или услуга извођач радова, у складу са законом којим се уређује планирање и изградња.

Према одредби члана 2. тачка 21) Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр. 72/09, 81/09–исправка, 64/10–одлука УС, 24/11, 121/12, 64/10–одлука УС, 42/13–одлука УС, 50/13–одлука УС, 54/13–одлука УС и 98/13–одлука УС), инвеститор јесте лице за чије потребе се гради објекат и на чије име гласи грађевинска дозвола.

Грађење, складу са чланом 2. тачка 31) Закона о планирању и изградњи, јесте извођење грађевинских и грађевинско-занатских радова, уградња инсталација, постројења и опреме.

Према одредби члана 149. Закона о планирању и изградњи, пре почетка грађења инвеститор обезбеђује: обележавање грађевинске парцеле, регулационих, нивелационих и грађевинских линија, у складу са прописима којима је уређено извођење геодетских радова; обележавање градилишта одговарајућом таблом, која садржи: податке о објекту који се гради, инвеститору, одговорном пројектанту, број грађевинске дозволе, извођачу радова, почетку грађења и року завршетка изградње.

Одредбама члана 152. став 1. Закона о планирању и изградњи прописано је да је извођач радова дужан да:

- 1) пре почетка радова потпише главни пројекат;
- 2) решењем одреди одговорног извођача радова на градилишту;
- 3) одговорном извођачу радова обезбеди уговор о грађењу и документацију на основу које се гради објекат;
- 4) обезбеди превентивне мере за безбедан и здрав рад, у складу са законом.

14. Да ли постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ на промет услуга дезинсекције и дератизације у објектима Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање који врши обвезник ПДВ?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00480/2014-04 од 03.10.2014. год.)

На промет услуга дезинфекције, дезинсекције и дератизације који обвезник ПДВ врши у складу са Законом о заштити становништва од заразних болести („Сл. гласник РС“, бр. 125/04), ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ нема право на одбитак претходног пореза по том основу. Промет услуга дезинфекције, дезинсекције и дератизације који се врши у складу са Законом о ветеринарству („Сл. гласник РС“, бр. 91/05, 30/10 и 93/12), опорезује се по општој стопи ПДВ од 20%. С тим у вези, када обвезник ПДВ врши промет услуга дезинсекције и дератизације у објектима Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, није дужан да за промет тих услуга обрачуна и плати ПДВ, а нема право на одбитак претходног пореза по том основу.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12,

108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 23. став 1. Закона прописано је да општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20%.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 8) Закона прописано је да се ПДВ не плаћа на промет услуга које пружају лекари, стоматолози или друга лица у складу са прописима који регулишу здравствену заштиту.

Сагласно одредби члана 8. став 1. тачка 4) Закона о заштити становништва од заразних болести, опште мере за заштиту становништва од заразних болести јесу спровођење дезинфекције, дезинсекције и дератизације у насељеним местима, на јавним површинама, у стамбеним објектима, у средствима јавног саобраћаја, у објектима под санитарним надзором и њиховој непосредној околини и у другим објектима у којима се обавља друштвена, односно јавна делатност.

Одредбом члана 9. став 1. тачка 10) Закона о заштити становништва од заразних болести прописано је да су посебне мере за заштиту становништва од заразних болести дезинфекција, дезинсекција и дератизација по епидемиолошким индикацијама и друге посебне мере, у складу са законом.

Према одредбама члана 8. став 2. и члана 9. став 2. Закона о заштити становништва од заразних болести, мере за заштиту становништва од заразних болести – дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију спроводе, између осталих, и правна лица и предузетници, у складу са овим законом.

Сагласно одредби члана 4. став 1. тачка 13) Закона о ветеринарству, ветеринарска делатност, у смислу овог закона, обухвата послове дезинфекције, дезинсекције, дератизације, дезодорације и деконтаминације.

Одредбом члана 116. став 1. Закона о ветеринарству прописано је да дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију могу да обављају привредно друштво односно друго правно лице и предузетник ако у погледу одговарајућих стручних радника, опреме и средстава испуњавају услове, које ближе прописује министар.

Дезинфекција, дезинсекција и дератизација обавља се у свим објектима, просторима, превозним средствима, на опреми и предметима који подлежу надзору ветеринарске инспекције, као и на пашњацима и другим површинама где животиње повремено или стално бораве или се крећу (члан 116. став 2. Закона о ветеринарству).

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Право на порески кредит резидентног обвезника који оствари добит пословањем преко сталне пословне јединице у другој држави, на коју је плаћен порез у тој држави

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-425/2014-04 од 23.10.2014. год.)

Према наводима из захтева, резидентни обвезник А обавља делатност у Републици Анголи преко своје сталне пословне јединице, која се, према прописима те државе, сматра њеним пореским обвезником у складу са законом који уређује опорезивање у области нафтне индустрије Републике Анголе. Привредна друштва која добит остварују пословањем у нафтној индустрији опорезују се у складу са тим законом и изузета су од „редовног“ пореза на добит по истом основу.

Сагласно одредбама Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) и

наведеном, уколико се, према прописима Републике Анголе, добит привредног друштва, односно сталне пословне јединице, остварена пословањем у нафтној индустрији опорезује у складу са законом који уређује опорезивање у области нафтне индустрије, а не у складу са законом који уређује опорезивање добити, при чему је стална пословна јединица резидентног обвезника А платила порез на тако остварену добит у Републици Анголи, Министарство финансија сматра да резидентни обвезник А по основу тог пореза плаћеног у Републици Анголи има право на порески кредит прописан чланом 51. Закона. Наиме, резидентном обвезнику који оствари добит пословањем преко сталне пословне јединице у другој држави, на коју је плаћен порез у тој држави, одобрава се право на порески кредит у висини плаћеног пореза, при чему порески кредит не може бити већи од износа пореза који би се обрачунао применом одредаба овог закона на добит остварену у другој држави. За сврху утврђивања износа пореског кредита, претходно треба утврдити пореску основицу искључиво за добит остварену у другој држави, и то усклађивањем предметне добити (пре опорезивања) исказане у билансу успеха сталне пословне јединице, на начин прописан Законом. Применом Законом прописане стопе (од 15%) на тако утврђену пореску основицу добија се износ који се може користити као порески кредит, односно по основу којег обвезник може да умањи порез обрачунат за порески период (у Републици Србији). Умањење обрачунатог пореза исказује се у пореској пријави на Обрасцу ПДП који је прописан Правилником о садржају пореске пријаве за обрачун пореза на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 24/14) и не може бити веће од износа плаћеног пореза у другој држави.

Наиме, уколико је у другој држави порез плаћен у износу мањем од износа пореског кредита обрачунаог у складу са Законом, порез обрачунат за порески период може се умањити само до износа плаћеног пореза у другој држави.

Министарство финансија напомиње да резидентни обвезник А за сврху обрачуна пореза за порески период за који се подноси пореска пријава, утврђује пореску основицу у пореском билансу, на Обрасцу ПБ 1 који је прописан Правилником о садржају пореског биланса и другим питањима од значаја за начин утврђивања пореза на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 20/14), при чему под редним бројем 1. тог обрасца исказује добит пословне године (која садржи и добит остварену у другој држави) пре опорезивања, што значи да се добит из биланса успеха не умањује по основу пореза који је његова стална пословна јединица платила у другој држави (у конкретном случају, у Републици Анголи).

Према одредбама члана 6. ст. 1. и 2. Закона, основица пореза на добит правних лица је опорезива добит. Опорезива добит утврђује се у пореском билансу усклађивањем добити обвезника исказане у билансу успеха, који је сачињен у складу са међународним рачуноводственим стандардима (у даљем тексту: МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (у даљем тексту: МСФИ) и прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија, на начин утврђен овим законом.

Одредбом члана 51. став 1. Закона прописано је да ако резидентни обвезник оствари добит пословањем у другој држави

на коју је плаћен порез у тој држави, на рачун пореза на добит правних лица утврђеног према одредбама овог закона одобрава му се порески кредит у висини пореза на добит плаћеног у тој другој држави.

Порески кредит из става 1. овог члана не може бити већи од износа који би се обрачунао применом одредаба овог закона на добит остварену у иностранству (члан 51. став 2. Закона).

2. Да ли се привредна друштва А и Б сматрају повезаним лицима у ситуацији када од пет лица у одбору директора друштва А, од којих сваки има по 20% учешћа у гласовима друштва А, један од директора друштва А, физичко лице АА, истовремено је и посредни 100% власник друштва Б, док је други директор друштва А, физичко лице АБ, истовремено и директор друштва Б у којем не поседује учешће у капиталу, односно нема гласове у органима управљања?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-01-00457/2014-04 од 9.10.2014. год.)

Према наводима из дописа, одлуком скупштине привредног друштва А (у даљем тексту: друштво А) именовано је пет лица у Одбор директора. Сваки директор има по 20% учешћа у гласовима друштва А. Један од директора друштва А, физичко лице АА, је истовремено и посредни 100% власник привредног друштва Б (у даљем тексту: друштво Б), док је други директор друштва А, физичко лице АБ, истовремено и директор друштва Б у којем не поседује учешће у капиталу, односно нема гласове у

органима управљања. С тим у вези, између друштава А и Б не постоји повезаност по основу учешћа у капиталу, односно по основу гласова у органима управљања, што значи да се ова друштва не сматрају повезаним лицима у складу са Законом, имајући у виду да физичко лице АБ, које има 20% гласова у органима управљања у друштву А, нема учешће у управљању, односно капиталу друштва Б у којем је директор и да физичко лице АА, које је 100% власник друштва Б, у друштву А има мање од 25% гласова у органима управљања тог друштва (20% у конкретном случају).

У складу са чланом 59. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон), трансферном ценом сматра се цена настала у вези са трансакцијама средствима или стварањем обавеза међу повезаним лицима.

Сагласно ставу 2. истог члана Закона, лицем повезаним са обвезником сматра се оно физичко или правно лице у чијим се односима са обвезником јавља могућност контроле или значајнијег утицаја на пословне одлуке.

Према ставу 3. истог члана Закона, у случају посредног или непосредног поседовања најмање 25% акција или удела сматра се да постоји могућност контроле над обвезником.

Могућност значајнијег утицаја на пословне одлуке постоји, поред случаја предвиђеног у ставу 3. овог члана и када лице посредно или непосредно поседује најмање 25% гласова у обвезниковим органима управљања (члан 59. став 4. Закона).

Сагласно ставу 5. истог члана Закона, лицем повезаним са обвезником сматра се и оно правно лице у коме, као и код обвезника, иста физичка или правна лица непосредно или посредно учествују у управљању, контроли или капиталу, на начин предвиђен у ст. 3. и 4. овог члана.

Према ставу 6. истог члана Закона, лицима повезаним са обвезником сматрају се брачни или ванбрачни друг, потомци, усвојеници и потомци усвојеника, родитељи, усвојиоци, браћа и сестре и њихови потомци, дедови и бабе и њихови потомци, као и браћа и сестре и родитељи брачног или ванбрачног друга, лица које је са обвезником повезано на начин предвиђен у ст. 3. и 4. овог члана.

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Основица пореза на имовину за објекте у којима су смештени производни погони који се користе за обављање делатности прерађивачке индустрије, као и за складишне и стоваришне објекте који се користе за складиштење, са припадајућим земљиштем, пореског обвезника који вредност непокретности у својим пословним књигама не исказује по методу фер вредности

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00290/2014-04 од 29.10.2014. год.)

Код утврђивања вредности непокретности као основице пореза на имовину обвезника који води пословне књиге, објекти из члана 7. став 4. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14, у даљем тексту: Закон), опредељују се према њиховој намени у складу са прописима којима се уређује класификација делатности.

С тим у вези, објектима у којима су смештени производни погони прерађивачке индустрије који се користе за обављање делатности у смислу члана 7. став 4. Закона сматрају се објекти који су инвестиционо-техничком документацијом, односно другом

документацијом (документ о промени намене објекта) опредељени за ту намену, у делу у коме се фактички користе као производни погони прерађивачке индустрије, независно од тога да ли их за ту намену користи обвезник пореза на имовину или закупац.

Складишним објектима, у смислу члана 7. став 4. Закона, сматрају се објекти који су инвестиционо-техничком документацијом, односно другом документацијом (документ о промени намене објекта) опредељени као објекти за складиштење, у делу који се фактички користи за складиштење, независно од тога да ли их за складиштење користи обвезник пореза на имовину или закупац.

Према томе, основицу пореза на имовину за објекте у којима су смештени производни погони који се користе за обављање делатности прерађивачке индустрије, као и за складишне и стоваришне објекте који се користе за складиштење, са припадајућим земљиштем, пореског обвезника који вредност непокретности у својим пословним књигама не исказује по методу фер вредности у складу са међународним рачуноводственим стандардима (МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (МСФИ) и усвојеним рачуноводственим политикама, чини збир вредности објеката исказана у пословним књигама на последњи дан пословне године обвезника (у даљем тексту: књиговодствена вредност) у години која претходи години за коју се утврђује порез на имовину (у даљем тексту: текућа година) и вредности припадајућег земљишта које је процењено применом елемената корисне површине и просечне цене квадратног метра одговарајућег земљишта у зони у којој се налази то земљиште, под условом да обвезник у пословним књигама исказује посебно вредност тих објеката од вредности припадајућег земљишта.

Ако обвезник вредност земљишта и вредност објеката у којима су смештени производни погони прерађивачке индустрије који се користе за обављање делатности, односно складишних и

стоваришних објеката, не исказује посебно у својим пословним књигама, основицу пореза на имовину за наведене објекте и припадајуће земљиште, као за јединствену целину, чини вредност земљишта утврђена проценом (применом елемената корисне површине и просечне цене квадратног метра одговарајућег земљишта у зони у којој се налази то земљиште) увећана за грађевинску вредност објеката процењену од стране овлашћеног вештака грађевинске струке са стањем на последњи дан пословне године обвезника у текућој години.

Основица пореза на имовину за непокретности обвезника који води пословне књиге и чију вредност у пословним књигама исказује по методу фер вредности у складу са међународним рачуноводственим стандардима (МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (МСФИ) и усвојеним рачуноводственим политикама је фер вредност исказана на последњи дан пословне године обвезника у текућој години (члан 7. став 1. Закона).

Према одредбама члана 7. став 2. Закона, основицу пореза на имовину пореског обвезника који непокретности у својим пословним књигама не исказује у складу са чланом 7. став 1. Закона чини:

- 1) за неизграђено земљиште – вредност земљишта;
- 2) за остале непокретности – вредност објеката увећана за вредност припадајућег земљишта.

Према одредби члана 7. став 3. Закона, вредност непокретности из става 2. тог члана порески обвезник утврђује проценом према елементима из члана 6. став 1. Закона.

Одредбом члана 6. став 1. Закона прописано је да се вредност непокретности из члана 5. Закона утврђује применом следећих елемената:

- 1) корисна површина;

2) просечна цена квадратног метра (у даљем тексту: просечна цена) одговарајућих непокретности у зони у којој се налази непокретност.

Према одредби члана 7. став 4. тач. 2) и 8) Закона, изузетно од става 3. тог члана, вредност непокретности је вредност исказана у пословним књигама на последњи дан пословне године обвезника (у даљем тексту: књиговодствена вредност) у текућој години, и то за:

- објекте у којима су смештени производни погони прерађивачке индустрије који се користе за обављање делатности;
- складишне и стоваришне објекте.

Одредбом члана 7. став 5. Закона прописано је да се непокретности из става 4. тог члана опредељују према њиховој намени у складу са прописима којима се уређује класификација делатности.

За непокретности из става 4. овог члана које обвезник у пословним књигама исказује посебно од вредности припадајућег земљишта, осим експлоатационих поља, основицу пореза на имовину чини збир књиговодствених вредности објеката и вредности припадајућих земљишта које су процењене у складу са ставом 3. овог члана (члан 7. став 6. Закона).

Ако обвезник вредност земљишта и вредност објеката из става 4. овог члана не исказује посебно у својим пословним књигама, основица пореза на имовину за земљиште и објекат који се на њему налази, као јединствену целину, чини вредност земљишта утврђена у складу са ставом 3. овог члана увећана за грађевинску вредност објекта процењену од стране овлашћеног вештака грађевинске струке са стањем на последњи дан пословне године обвезника у текућој години (члан 7. став 7. Закона).

2. Од кога јединица локалне самоуправе прибавља податке о ценама оствареним у промету непокретности за потребе утврђивања просечне цене квадратног метра одговарајућих

непокретности у зони, као елемента за утврђивање основице пореза на имовину?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00505/2014-04 од 29.10.2014. год.)

Законом о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/1 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) није одређено лице од кога се искључиво прибављају подаци о ценама оствареним у промету непокретности за потребе утврђивања просечне цене квадратног метра одговарајућих непокретности у зони, као елемента за утврђивање основице пореза на имовину. На тај начин омогућено је јединици локалне самоуправе да те податке прибавља из свих расположивих извора (на пример, од судова који су вршили оверу уговора о промету непокретности, од јавних бележника, од Пореске управе ...).

Просечна цена у зони у којој није било најмање три промета одговарајућих непокретности у периоду од 1. јануара до 30. септембра године која претходи пореској години, за те непокретности утврђује се на основу просека просечних цена остварених у граничним зонама у којима је у том периоду било најмање три промета одговарајућих непокретности.

Према одредби члана 6. став 5. Закона, просечну цену одговарајућих непокретности по зонама на територији јединице локалне самоуправе, утврђује свака јединица локалне самоуправе актом надлежног органа, на основу цена остварених у промету одговарајућих непокретности по зонама у периоду од 1. јануара до 30. септембра године која претходи години за коју се утврђује порез на имовину (у даљем тексту: текућа година).

Просечна цена у зони у којој није било најмање три промета (у даљем тексту: зона у којој није било промета)

одговарајућих непокретности у периоду из става 5. овог члана, за те непокретности утврђује се на основу просека просечних цена остварених у граничним зонама у којима је у том периоду било најмање три промета одговарајућих непокретности (члан 6. став 6. Закона).

Граничне зоне из става 6. овог члана су зоне чије се територије граниче са зоном у којој није било промета, независно од тога којој јединици локалне самоуправе припадају (члан 6. став 7. Закона).

Према одредби члана 9. став 1. Закона, државни органи и организације, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе дужни су да на захтев органа јединице локалне самоуправе, у року од 15 дана од дана пријема захтева, доставе податке којима располажу вршећи послове из своје надлежности, а који су од значаја за утврђивање пореза на имовину.

3. Основица пореза на имовину за 2015. годину за непокретности обвезника који не води пословне књиге када ни у зони нити у граничним зонама није било промета одговарајућих непокретности у периоду од 1. јануара до 30. септембра 2014. године

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00303/2014-04 од 29.10.2014. год.)

Законом о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) није прописана обавеза јединици локалне самоуправе да донесе и да објави акт којим ће утврдити „просечну вредност одговарајућих непокретности на основу којих је за 2014. годину утврђена основица пореза на имовину“. Наиме, када ни у зони нити у граничним зонама није било промета одговарајућих непо-

кретности у периоду од 1. јануара до 30. септембра 2014. године, основица пореза на имовину за те непокретности обвезника који не води пословне књиге у тој зони за 2015. годину једнака је основици пореза на имовину те, односно одговарајуће непокретности у тој зони обвезника који не води пословне књиге за 2014. годину.

Према одредби члана 6. став 8. Закона, ако ни у граничним зонама из става 7. овог члана није било промета одговарајућих непокретности у периоду из става 5. овог члана, основица пореза на имовину за те непокретности у зони у којој није било промета једнака је основици пореза на имовину те, односно одговарајуће непокретности у тој зони обвезника који не води пословне књиге за текућу годину.

Према одредбама члана 6а став 1. Закона, за сврху утврђивања основице пореза на имовину, непокретности се разврставају у следеће групе одговарајућих непокретности:

- 1) грађевинско земљиште;
- 2) пољопривредно земљиште;
- 3) шумско земљиште;
- 4) станови;
- 5) куће за становање;
- 6) пословне зграде и други (надземни и подземни) грађевински објекти који служе за обављање делатности;
- 7) гараже и гаражна места.

4. а) Ко је обвезник пореза на имовину у случају када ималац права својине на непокретности (нпр. на стану) то право уговором о поклону пренесе другом лицу уз конституисање права плодуживања за себе?

б) Да ли престанак коришћења непокретности од стране пореског обвезника доводи до престанка обавезе по основу пореза на имовину за ту непокретност?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00289/2014-04 од 29.10.2014. год.)

а) Када ималац права својине на непокретности (нпр. на стану) то право уговором о поклону пренесе другом лицу уз конституисање права плодуживања за себе, обвезник пореза на имовину на тој непокретности јесте ималац права својине (поклонопримац из уговора о поклону), независно од чињенице да је на непокретности конституисано право плодуживања у корист претходног имаоца права својине – поклонодавца.

Према одредбама члана 2. став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/1 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон), порез на имовину плаћа се на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на:

- 1) право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари;
- 2) право закупа стана или стамбене зграде конституисано у корист физичких лица, у складу са законом којим је уређено становање, односно социјално становање, односно законом којим су уређене избеглице, за период дужи од једне године или на неодређено време;
- 3) право коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари, у складу са законом којим се уређује правни режим грађевинског земљишта;
- 4) право коришћења непокретности у јавној својини од стране имаоца права коришћења, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

5) коришћење непокретности у јавној својини од стране корисника непокретности, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

6) државину непокретности на којој ималац права својине није познат или није одређен;

7) државину непокретности у јавној својини, без правног основа;

8) државину и коришћење непокретности по основу уговора о финансијском лизингу.

Кад на непокретности постоји неко од права, односно коришћење или државина, из члана 2. став 1. тач. 2) до 8) Закона, порез на имовину плаћа се на то право, односно на коришћење или државину, а не на право својине (члан 2. став 3. Закона).

Према одредбама члана 4. став 1. Закона, обвезник пореза на имовину је правно и физичко лице које је на непокретности на територији Републике Србије:

1) ималац права из члана 2. став 1. тач. 1) до 4) Закона;

2) корисник непокретности у јавној својини из члана 2. став 1. тачка 5) Закона;

3) држалац непокретности из члана 2. став 1. тач. 6) и 7) Закона;

4) прималац лизинга из члана 2. став 1. тачка 8) Закона.

б) Престанак коришћења непокретности од стране пореског обвезника не доводи до престанка обавезе по основу пореза на имовину за ту непокретност. Наиме, право је пореског обвезника да се определи да ли ће свој објекат користити или не, односно да ли ће га уступити другом лицу на коришћење.

Према одредби члана 10. Закона, обавеза по основу пореза на имовину настаје најранијим од следећих дана: даном стицања права, даном почетка коришћења, даном оспособљавања, даном

издавања употребне дозволе, односно даном омогућавања коришћења имовине на други начин.

5. Да ли постоји основ да се оствари ослобођење од пореза на имовину на право својине на породичној стамбеној згради, која има својство културног добра, из разлога што је ималац тог права и обвезник пореза на имовину – организација особа са инвалидитетом?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-1115/2014-04 од 21.10.2014. год.)

Нема основа да се применом Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14, у даљем тексту: Закон) оствари ослобођење од пореза на имовину на право својине на породичној стамбеној згради из разлога што је ималац тог права и обвезник пореза на имовину – организација особа са инвалидитетом, у конкретном случају Савез глувих и наглувих Војводине Аудиолошки центар Нови Сад. Поред тога, иако је, према наводима из захтева за мишљење, у катастру непокретности уписана забележба да предметна непокретност има својство културног добра, то није довољан основ за остваривање ослобођења од пореза на имовину применом члана 12. став 1. тачка 4) Закона. Наведеном законском одредбом, као и одредбама ст. 3. и 4. тог члана Закона, прописано је да се порез на имовину не плаћа на непокретности које су од надлежног органа проглашене културним или историјским споменицима – на непокретности у целини, односно на посебне делове непокретности, који служе за намене у области културе (у складу са прописима којима је уређена

култура), а које обвезник пореза на имовину није уступио другом лицу уз накнаду на период који у току 12 месеци (непрекидно или са прекидима) траје дуже од 183 дана. Међутим, ако се објекат који је од надлежног органа проглашен културним или историјским спомеником или његов посебни део не користи за намене у области културе, него за друге намене (нпр. за рад организације глувих и наглувих лица) или је уступљен другом лицу уз накнаду на период који у току 12 месеци (непрекидно или са прекидима) траје дуже од 183 дана, нема законског основа да се за тај објекат, односно за његов посебни део, оствари пореско ослобођење применом наведених одредаба Закона.

Сагласно одредби члана 2. став 1. тачка 1) Закона, порез на имовину плаћа се на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари.

Непокретностима, у смислу става 1. овог члана, сматрају се стамбене, пословне и друге зграде, станови, пословне просторије, гараже и други (надземни и подземни) грађевински објекти, односно њихови делови (у даљем тексту: објекти) – члан 2. став 2. тачка 2) Закона.

Обвезник пореза на имовину је правно и физичко лице које је на непокретности на територији Републике Србије ималац права из члана 2. став 1. тач. 1) до 4) овог закона (члан 4. став 1. тачка 1) Закона).

Одредбом члана 12. став 1. тачка 4) Закона прописано је да се порез на имовину не плаћа на непокретности које су од надлежног органа проглашене културним или историјским споменицима – на непокретности у целини, односно на посебне делове, који служе за ове намене.

6. Да ли је настала обавеза по основу пореза на имовину у случају када објект који се користи није у потпуности завршен?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00037/2014-04 од 8.10.2014. год.)

Имајући у виду да обавеза по основу пореза на имовину настаје најранијим од следећих дана: даном стицања права, даном почетка коришћења, даном оспособљавања, даном издавања употребне дозволе, односно даном омогућавања коришћења имовине на други начин, у случају када је *коришћење објекта отпочело* – пореска обавеза за тај објект је настала, независно од тога да ли се објект користи стално или повремено, да ли га користи обвезник или друго лице, односно да ли је објект који се користи у потпуности завршен или не.

Одредбом члана 10. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12– УС, 47/13 и 68/14–др. закон) прописано је да обавеза по основу пореза на имовину настаје најранијим од следећих дана: даном стицања права, даном почетка коришћења, даном оспособљавања, даном издавања употребне дозволе, односно даном омогућавања коришћења имовине на други начин.

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Порески третман примања која остваре физичка лица као уговарачи осигурања у облику вредносног гарантног писма које, уз полису аутоодговорности, добијају од осигуравајућег друштва

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-01-378/2013-04 од 21.10.2014. год.)

У случају када је осигуравајуће друштво у циљу подстицања продаје полиса аутоодговорности у оквиру своје пословне политике, интерним актима регулисало да под једнаким условима свим физичким лицима – осигураницима даје уз полису аутоодговорности и вредносно гарантно писмо са личним подацима осигураника и возила, на основу кога осигураници добијају могућност да у правном лицу са којим осигуравајуће друштво има закључен уговор о пословно-техничкој сарадњи, искористе вредносно гарантно писмо тако што ће од тог правног лица набавити робу, односно услуге (у конкретном случају, куповина робе за возило, услуге бесплатног техничког прегледа возила и сл.), такво примање не представља приход физичког лица који је предмет опорезивања порезом на доходак грађана, што

значи да по том основу не постоји обавеза обрачунавања и плаћања пореза на доходак грађана по одбитку.

Сагласно одредбама чл. 1. и 2. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12, 114/12–УС, 47/13, 48/13–исправка, 108/13, 57/14 и 68/14–др. закон), порез на доходак грађана плаћају физичка лица која остварују доходак и то на приходе из свих извора, сем оних који су посебно изузети овим законом.

2. Одређивање основице пореза на доходак грађана и доприноса за обавезно социјално осигурање у случају исплате дела зараде запосленима

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-477/2013-04 од 20.10.2014. год.)

С обзиром да зарада запосленог, сагласно Закону о раду („Сл. гласник РС“, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13 и 75/14), у себи садржи порез и доприносе који се плаћају из зараде запосленог („брutto зарада“), када послодавац на име дела зараде запосленима определи одређени „нето“ новчани износ (који у себи не садржи порез и доприносе), у циљу утврђивања основице за плаћање пореза и доприноса тако опредељени износ прерачунава се у „брutto“ новчани износ применом одговарајућег коефицијента.

Одредбом члана 13. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12,

114/12–УС, 47/13, 48/13–исправка, 108/13, 57/14 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: ЗПДГ) прописано је да се под зарадом, у смислу овог закона, сматра зарада која се остварује по основу радног односа, дефинисана законом којим се уређују радни односи и друга примања запосленог.

Основицу пореза на зараде из чл. 13. до 14б ЗПДГ чини исплаћена, односно остварена зарада (члан 15а став 1. ЗПДГ).

Одредбом члана 13. став 1. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14 и 68/14–др. закон) прописано је да је основица доприноса за запослене и за послодавце зарада, односно плата и накнада зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, општим актом и уговором о раду, односно решењем надлежног органа.

Одредбом члана 105. став 1. Закона о раду прописано је да се зарада састоји од зараде за обављени рад и време проведено на раду, зараде по основу доприноса запосленог пословном успеху послодавца (награде, бонуси и сл.) и других примања по основу радног односа, у складу са општим актом и уговором о раду.

Према одредби члан 105. став 2. Закона о раду, под зарадом, у смислу става 1. овог члана, сматра се зарада која садржи порез и доприносе који се плаћају из зараде.

3. Порески третман примања остварених по основу накнаде за рад лица у органима за спровођење непосредних избора за националне савете националних мањина

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-3081/2014-04 од 17.10.2014. год.)

1. Једнократна накнада за рад члану радног тела за спровођење непосредних избора за чланове националних савета

националних мањина, образованог сагласно Упутству за спровођење непосредних избора за чланове националних савета националних мањина („Сл. гласник РС“, бр. 89/14, у даљем тексту: Упутство), подлеже опорезивању порезом на доходак грађана и плаћању доприноса за обавезно социјално осигурање. Наведени приход опорезује се по стопи од 20% која се примењује на основицу коју чини опорезиви приход као бруто приход умањен за нормиране трошкове у висини од 20%. По основу наведеног прихода обрачунава се и плаћа допринос за обавезно пензијско и инвалидско осигурање по стопи од 26%, а уколико лице није осигурано по другом основу обрачунава се и плаћа и допринос за обавезно здравствено осигурање по стопи од 10,3%. Порез и доприноси за обавезно социјално осигурање обрачунавају се и плаћају по одбитку, а исплатилац прихода (у предметном случају, јединаца локалне самоуправе) дужан је да поднесе надлежном пореском органу пореску пријаву за порез по одбитку.

2. Једнократна накнада за рад председнику, заменику председника, члановима и заменицима чланова бирачког одбора за спровођење непосредних избора за чланове националних савета националних мањина, образованог сагласно Упутству, подлеже опорезивању порезом на доходак грађана и плаћању доприноса за обавезно социјално осигурање. Фискални третман са становишта пореза и доприноса, обрачунавање и плаћање пореза и доприноса и подношење пореске пријаве по основу наведеног прихода утврђује се и врши на начин описан под тачком 1. овог одговора.

3. Месечна накнада за рад председнику, секретару, члановима и њиховим заменицима у Републичкој изборној комисији, који нису у радном односу у тој комисији, као и стручним радницима у Служби Народне скупштине, који учествују у раду органа за спровођење непосредних избора за чланове националних савета националних мањина, подлеже опорезивању порезом на доходак грађана и плаћању доприноса за обавезно социјално осигурање. Фискални третман са становишта пореза и

доприноса, обрачунавање и плаћање пореза и доприноса по основу наведеног прихода, утврђује се и врши на начин описан под тачком 1. овог одговора. Исплатилац прихода дужан је да поднесе надлежном пореском органу пореску пријаву за порез по одбитку.

Према одредби члана 85. став 1. тачка 16) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12, 114/12–УС, 47/13, 48/13–исправка, 108/13, 57/14 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: ЗПДГ), осталим приходима у смислу овог закона сматрају се и други приходи који по својој природи чине доходак физичког лица, који нису опорезовани по другом основу или нису изузети од опорезивања или ослобођени плаћања пореза по овом закону, осим прихода наведених у овој законској одредби које остваре одређена лица.

Порез на друге приходе плаћа се по стопи од 20%, која се примењује на основицу коју чини опорезиви приход као бруто приход умањен за нормиране трошкове у висини од 20% (члан 85. став 3. и члан 86. став 1. ЗПДГ).

Према одредби члана 99. став 1. тачка 8) ЗПДГ, порез на остале приходе утврђује се и плаћа по одбитку од сваког појединачно оствареног прихода ако је исплатилац правно лице или предузетник.

Порез по одбитку за сваког обвезника и за сваки појединачно исплаћени приход, исплатилац обрачунава, обуставља и уплаћује на прописане рачуне у моменту исплате прихода, у складу са прописима који важе на дан исплате прихода, осим ако овим законом није друкчије прописано (члан 101. ЗПДГ).

Сагласно одредби члана 6. тачка 17) Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: ЗДОСО) лице које остварује уговорену накнаду је

физичко лице које обавља послове по основу уговора о делу, ауторског уговора, уговора о допунском раду и другог уговора или по неком другом основу, а за извршен рад остварује уговорену накнаду, односно накнаду за рад (у даљем тексту: уговорена накнада).

Уговорена накнада је накнада за рад у којој су садржани порез и доприноси који се плаћају на терет лица која остварују ту накнаду (тачка 18) члана 6. ЗДОСО).

Одредбом члана 12. став 1. ЗДОСО прописано је да када осигураник остварује приходе по више различитих основа (радни однос, самостална делатност, уговори и др.), допринос за обавезно пензијско и инвалидско осигурање обрачунава се и плаћа по свим тим основима, до износа највише годишње основице доприноса, у складу са овим законом.

Основица доприноса за лица која остварују уговорену накнаду је опорезиви приход од уговорене накнаде у складу са законом који уређује порез на доходак грађана (члан 28. ЗДОСО).

Према одредбама члана 44. став 1. ЗДОСО, стопе по којима се обрачунавају и плаћају доприноси јесу:

- 1) за обавезно пензијско и инвалидско осигурање – 26%;
- 2) за обавезно здравствено осигурање – 10,3%;
- 3) за осигурање за случај незапослености – 1,5%.

Доприносе за лица која остварују уговорену накнаду исплатилац је дужан да обрачуна, обустави и уплати приликом исплате уговорене накнаде (одредба члана 57. став 1. ЗДОСО).

ПОРЕСКИ ПОСТУПАК И ПОРЕСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

1. Да ли се споразум о одлагању плаћања пореског дуга који је закључен у складу са Законом о пореском поступку и пореској администрацији може мењати анексом и шта може да буде предмет промене?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-304/2014-04 од 29.10.2014. год.)

Споразум о одлагању плаћања пореског дуга који је закључен у складу са Законом о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13 и 108/13, у даљем тексту: ЗПППА) и Уредбом о ближним условима за одлагање плаћања пореског дуга („Сл. гласник РС“, бр. 53/03, 61/04 и 71/05, у даљем тексту: Уредба) може се мењати потписивањем анекса у смислу промене дужине периода у којем порески обвезник не врши плаћање, броја и износа рата, као и датума доспећа новоутврђених износа рата, при чему Министарство финансија указује да се анексом не може продужити

период одређен споразумом, у којем порески обвезник мора да измири дуг на који се споразумом обавезао, у конкретном случају 24 месеца.

Министарство финансија напомиње да је, до потписивања анекса споразума и његовог ступања на снагу, порески обвезник дужан да редовно измирује обавезе утврђене споразумом који је на снази.

Сходно члану 73. став 1. ЗПППА, Пореска управа може, на писмени и образложени захтев пореског обвезника, у целисти или делимично, одложити плаћање пореског дуга, под условом да плаћање пореског дуга на дан доспелости:

- 1) за пореског обвезника представља, односно представљаће непримерено велико оптерећење;
- 2) наноси, односно нанеће битну економску штету пореском обвезнику.

Услов из става 1. овог члана ближе уређује Влада (члан 73. став 2. ЗПППА).

Према ставу 3. члана 73. ЗПППА, о одлагању плаћања пореског дуга, по испуњењу услова из ст. 1. и 2. овог члана, одлучује:

- 1) министар или лице које он овласти – на основу писменог предлога руководиоца организационе јединице Пореске управе према главном месту пословања, односно месту пребивалишта пореског обвезника – осим за изворне јавне приходе јединица локалне самоуправе;
- 2) градоначелник, односно председник општине, односно лице које он овласти, јединице локалне самоуправе којој припадају изворни јавни приходи чија наплата се одлаже у складу са овим законом.

Одлуком из става 3. овог члана може се одобрити једнократно одлагање или плаћање пореског дуга на рате, али најдуже до 24 месеца (члан 73. став 4. ЗПППА).

Чланом 74. став 1. ЗПППА прописано је да се у поступку одлучивања о одлагању плаћања пореског дуга из члана 73. став 3. ЗПППА, од пореског обвезника захтева давање средстава обезбеђења наплате, која не могу бити мања од висине пореског дуга чије се плаћање одлаже.

Средства обезбеђења наплате из става 1. овог члана, а у складу са ставом 2. истог члана ЗПППА, су:

- 1) хипотека на непокретности пореског обвезника;
- 2) залога на покретним стварима пореског обвезника;
- 3) неопозива банкарска гаранција;
- 4) јемство другог лица које је власник имовине чија вредност не може бити мања од 150% висине пореског дуга чија се наплата обезбеђује;

5) трасирана меница, акцептирана од стране два жиранта, из чијих се зарада, на којима се установљава административна забрана, порески дуг може наплатити;

6) меница авалирана од стране пословне банке.

У поступку одлучивања о одлагању плаћања пореског дуга из члана 73. став 3. ЗПППА, Пореска управа одлучује из којих од предложених средстава обезбеђења ће се најефикасније наплатити порески дуг (члан 74. став 3. ЗПППА).

Одредбама члана 2. Уредбе прописано је да Пореска управа може да одложи плаћање дуга пореском обвезнику (у даљем тексту: обвезник) ако дуг износи најмање, и то за:

- 1) физичко лице – 10% од опорезивих прихода у години која претходи години у којој је поднет захтев за одлагање;
- 2) предузетника и мало правно лице – 5% од укупног годишњег прихода исказаног у последњем финансијском извештају, односно годишњег паушалног прихода;
- 3) средња и велика правна лица – 5% од обртних средстава исказаних у последњем финансијском извештају.

Одредбом члана 79. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 68/14) прописано је да порески обвезници који су

до дана ступања на снагу овог закона стекли право на одлагање плаћања пореског дуга по одредбама Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13 и 108/13), то право остварују у складу са тим законом.

2. а) Обрачун и плаћање камате на износ мање или више плаћеног пореза и споредних пореских давања

б) Распоред уплаћеног износа по основу доспелих пореза и споредних пореских давања закључно са 31. децембром 2014. године

в) Распоред уплаћеног износа по основу доспелих пореза и споредних пореских давања почев од 1. јануара 2015. године

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00190/2013-04 од 21.10.2014. год.)

а) Почев од 1. јануара 2013. године, на износ мање или више плаћеног пореза и споредних пореских давања, осим камате, обрачунава се и плаћа камата по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије увећаној за десет процентних поена, применом простог интересног рачуна од сто, при чему Министарство финансија указује да се тако обрачуната камата не приписује главном дугу (главној пореској обавези). С тим у вези, почев од наведеног датума износ на који се обрачунава камата не садржи доспелу а неплаћену камату.

б) Закључно са 31. децембром 2014. године, распоред уплаћеног износа врши се тако што се прво намирује износ главне пореске обавезе, онда износ камате и на крају трошкови наплате и евентуално казне.

в) Почев од 1. јануара 2015. године, распоред уплаћеног износа пореза вршиће се тако што ће се прво намиривати

трошкови наплате, потом износ камате и на крају износ главног пореског дуга.

Одредбама члана 70. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13 и 108/13, у даљем тексту: ЗПППА), које се примењују закључно са 31. децембром 2014. године, прописано је да се распоред уплаћеног износа врши по следећем редоследу:

- 1) износ главне пореске обавезе;
- 2) камата;
- 3) трошкови наплате;
- 4) казна.

Одредбом члана 21. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 68/14, у даљем тексту: Закон о изменама и допунама), којим је извршена измена члана 70. став 2. ЗПППА, прописано је да се распоред уплаћеног износа врши по следећем редоследу:

- 1) трошкови наплате;
- 2) камата;
- 2) износ главне пореске обавезе.

Одредбом члана 82. Закона о изменама и допунама прописано је да ће се распоред уплаћеног износа по основу доспелих пореза и споредних пореских давања закључно са 31. децембром 2014. године, извршити применом одредбе члана 70. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13 и 108/13).

Одредбама члана 75. ст. 1 и 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02,

84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14 и 105/14, у даљем тексту: Закон) прописано је да се на износ мање или више плаћеног пореза и споредних пореских давања, осим камате, обрачунава и плаћа камата по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије увећаној за десет процентних поена, применом простог интересног рачуна од сто. На дуговани порез и споредна пореска давања, осим камате, камата се обрачунава почев од наредног дана од дана доспелости.

Камата се обрачунава за календарски број дана периода доцње у измирењу обавеза у односу на календарски број дана у години (365, односно 366 дана) декурзивним начином обрачуна, без приписа камате главници истеком обрачунског периода (члан 75. став 3. Закона).

Камата се у смислу става 3. овог члана обрачунава за све календарске дане у обрачунском периоду (члан 75. став 4. Закона).

Под обрачунским периодом подразумева се период од првог дана доцње до дана плаћања током којег се камата евидентира сваког последњег радног дана у календарском месецу (члан 75. став 5. Закона).

Укупан износ камате представља збир обрачунате камате за поједине обрачунске периоде из става 5. овог члана (члан 75. став 6. Закона).

ДОПРИНОСИ ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

1. Остваривање права на ослобођење од плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање за случај заснивања радног односа са новозапосленим лицем старијим од 45, односно 50 година у случају када је у току трајања олакшице новозапосленом лицу престао радни однос јер је послодавац – предузетник одлучио да настави обављање делатности у форми привредног друштва

(Мишљење Министарства финансија, бр. 18-00-6/2013-04 од 17.10.2014. год.)

Са становишта Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13 и 108/13, у даљем тексту: Закон), конкретно одредбе члана 45. тог закона, која је била у примени до 1. јула 2014. године када је измењена Законом о изменама и допунама Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 57/14), Министарство финансија даје одговор:

У случају када је послодавац – предузетник у 2009. години запослио новозапослено лице старије од 45, односно 50 година, за које је користио ослобођење од плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање, па је у току трајања олакшице ново-запосленом лицу престао радни однос (2012. године) јер је послодавац одлучио да настави обављање делатности у форми привредног друштва (друштво са ограниченом одговорношћу) на основу чега је извршено брисање предузетника из регистра привредних субјеката, послодавац губи право на олакшицу и дужан је да плати доприносе за обавезно социјално осигурање које би иначе платио да није користио олакшицу.

Министарство финансија напомиње да околност да новоосновано привредно друштво сагласно Закону о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 36/11, 99/11 и 83/14–др. закон) наставља обављање делатности предузетника и да преузима права и обавезе настале из пословања предузетника до тренутка оснивања тог привредног друштва, није од значаја за наставак коришћења олакшице коју је као послодавац остварио предузетник до тренутка брисања из регистра привредних субјеката.

Одредбом члана 45. став 1. Закона било је прописано да послодавац који запосли лице које је на дан закључивања уговора о раду старије од 50 година и које је код Националне службе за запошљавање имало статус корисника новчане накнаде за време незапослености или је код те службе било пријављено као незапослено најмање шест месеци без прекида, ослобађа се обавезе плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање који се плаћају на основицу, односно на терет средстава послодавца.

Према одредби члана 45. став 2. Закона, послодавац који запосли лице које је на дан закључивања уговора о раду старије од

45 година и које је код Националне службе за запошљавање имало статус корисника новчане накнаде за време незапослености или је код те службе било пријављено као незапослено најмање шест месеци без прекида, има право да доприносе за обавезно социјално осигурање који се плаћају на основицу, односно на терет средстава послодавца, обрачунава и плаћа по стопама из члана 44. став 2. овог закона умањеним за 80%.

Ако запосленом из ст. 1. и 2. овог члана Закона престане радни однос у току трајања олакшице, тј. у периоду од две године од дана заснивања радног односа, као и у наредном периоду од три године после истека олакшице, послодавац губи право на олакшицу и дужан је да плати допринос који би иначе платио да није користио олакшицу, валоризован применом индекса потрошачких цена према подацима републичког органа надлежног за послове статистике, у року од 30 дана од престанка радног односа запосленог (ст. 3. и 4. члана 45. Закона).

Изузетно од одредбе става 4. овог члана, послодавац наставља да користи олакшицу за преостало време коришћења олакшице, уколико запосленом престане радни однос отказом уговора о раду од стране запосленог, а послодавац уместо њега у року од највише 15 дана од дана престанка радног односа запосли друго лице из става 1, односно из става 2. овог члана (став 5. члана 45. Закона).

Одредба става 4. овог члана не примењује се у случају престанка радног односа смрћу запосленог или из других разлога независно од воље запосленог и воље послодавца, у смислу одредаба закона који уређује радне односе (став 6. тог члана Закона).

Одредбом члана 92. став 1. Закона о привредним друштвима прописано је да предузетник може донети одлуку о наставку обављања делатности у форми привредног друштва, при

чему се сходно примењују одредбе овог закона о оснивању дате форме друштва.

На основу одлуке из става 1. овог члана врши се истовремено брисање предузетника из регистра привредних субјеката и регистрација оснивања привредног друштва из става 1. овог члана које преузима сва права и обавезе предузетника настале из пословања до тренутка оснивања тог привредног друштва (став 3. члана 92. Закона о привредним друштвима).

ЦАРИНЕ

1. Плаћање компензаторне камате у случају окончања поступка привременог увоза стављањем предметне робе у слободан промет

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 410-00-03046/2014-17 од 13.10.2014. год.)

Према Царинском закону („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 и 111/12), роба може остати у поступку привременог увоза најдуже 24 месеца, с тим што царински орган може, ради постизања сврхе привременог увоза, да продужи овај рок. Такође, према овом закону, компензаторна камата се не наплаћује аутоматски, тј. увек када се роба из поступка привременог увоза ставља у слободан промет (раније законско решење), већ се, према члану 251. став 4. Царинског закона, на износ царинског дуга наплаћује компензаторна камата ради спречавања неоснованог стицања финансијске користи због померања дана настанка или обрачуна царинског дуга, под условима и околностима које утврди Влада, а што је детаљније разрађено у члану 285. Уредбе о царински дозвољеном поступању с робом („Сл. гласник РС“, бр. 93/10 и 63/13). Приликом оцене да ли је дошло до неоснованог стицања финансијске користи узима се у обзир и чињеница да ли је у

поступку привременог увоза било плаћања царинског дуга или је положено обезбеђење за наплату царинског дуга.

Према наводима из дописа, царинарница Ниш је донела решење о наплати компензаторне камате. С тим у вези, Министарство финансија указује на члан 32. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07, 95/10 и 99/14) којим је, између осталог, дефинисан однос министарстава и органа управе у саставу министарстава. Ставом 1. истог члана прописано је да послове из свога делокруга орган у саставу врши самостално, што значи да Министарство финансија није овлашћено да царинском органу даје инструкције у погледу поступања у неком предмету. Међутим, исто тако, Министарство финансија би указало на одредбе члана 12. Царинског закона којим је предвиђена могућност да се против првостепене одлуке коју је у управном поступку донела царинарница уложи жалба Комисији за жалбе Управе царина.

2. а) Поступање царинског органа када је донета правоснажна судска пресуда којом је изречена заштитна мера одузимање возила и наложено извршење исте продајом, а ради се о возилима која су предмет кривичног дела крађе у иностранству и која потражују власници

б) Поступање царинског органа када су се стекли услови за излагање јавној продаји возила, а возила не испуњавају услове из члана 4. Уредбе о увозу моторних возила

(Мишљење Министарства финансија, бр. 404-00-00165/2014-17 од 3.10.2014. год.)

Чланом 3. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр. 116/2008 ... 78/2011) прописано је да су судске одлуке обавезне за све и не могу бити предмет вансудске контроле. Судску одлуку може преиспитивати само надлежни суд у законом прописаном поступку. Свако је дужан да поштује извршну судску одлуку.

а) У случајевима када је донета правоснажна судска пресуда којом је изречена заштитна мера одузимање возила и наложено извршење исте продајом, а ради се о возилима која су предмет кривичног дела крађе у иностранству и која потражују власници, царински орган је сходно члану 3. Закона о уређењу судова дужан да изврши судску пресуду.

Министарство финансија – Сектор за царински систем и политику упутило је допис бр: 404-01-00147/2014-17 дана 11.8.2014. године Министарству правде за организовање састанка и заузимању става о томе да ли чињеница да се возило налази на потрази Интерпола представља законску сметњу за извршење пресуде прекршајног суда, као и о судским поступцима који су у току, а предмет заштитне мере су возила која су предмет кривичног дела крађе у иностранству и која потражују власници односно осигуравајућа друштва.

Министарство правде још увек није дало одговор на наведени допис, па не постоји могућност за поступање супротно члану 3. Закона о уређењу судова. Такође, Управа царина би требало да поступа као до сада тј. да надлежне царинарнице у току прекршајног поступка обавештавају судове када је возило којим је учињен прекршај предмет потраге по основу информација које су добили од Интерпола и да, имајући у виду ову околност, истовремено подносе предлог за доношење посебног решења о наплати вредности возила сходно члану 311. став 3. Закона о прекршајима („Сл. гласник РС“, бр. 65/2013).

б) У случајевима када су се по основу судске одлуке стекли услови за излагање јавној продаји возила, а возила не испуњавају услове из члана 4. Уредбе о увозу моторних возила („Сл. гласник РС“, бр. 23/2010), царински орган је и у овим случајевима, сходно члану 3. Закона о уређењу судова, у обавези да спроведе извршење које му је наложено судском одлуком. Међутим, уколико је у немогућности да спроведе извршење због посебних услова који се тичу робе, а на начин који је суд одредио, требало би о томе

обавестити суд, а ако прекршајни поступак није окончан, требало би поступити на начин наведен у тачки 1. овог акта.

Министарство финансија указује на одредбе члана 618. став 2. Уредбе о царински дозвољеном поступању с робом („Сл. гласник РС“, бр. 93/2010 и 63/2013) којима је прописано да царински орган може да прода робу која је одузета само под условом да купац одмах изврши формалности потребне за одређивање царински дозвољеног поступања или употребе. У случају стављања робе у слободан промет морају се применити мере трговинске политике, без обзира да ли се роба продаје сагласно наведеном ставу 2. или ставу 3. члана 618. Уредбе. Ако царински орган одлучи да робу не изложи продаји, одмах обавља формалности потребне за одређивање роби царински дозвољеног поступања или употребе, прописане у члану 5. тачка 13. алинеја прва, друга, трећа и четврта Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/2010 и 111/12).

3. Начин располагања са челичним отпадом насталим у поступку активног оплемењивања

(Мишљење Министарства финансија, бр. 353-01-00014/2014-17 од 12.9.2014. год.)

Чланом 143. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 и 111/12) прописано је да се поступак активног оплемењивања, уз примену једног или више процеса оплемењивања, може одобрити за:

1) страну робу, за коју се не плаћа царина нити роба подлеже мерама трговинске политике, а намењена је поновном извозу из царинског подручја у облику добијених производа (систем одлагања);

2) страну робу која је стављена у слободан промет уз плаћање дажбина, за коју се може одобрити повраћај царинског дуга или отпуст царине, ако се роба извезе из царинског подручја у облику добијених производа (систем повраћаја).

За све производе и робу добијене од робе стављене у царински поступак с одлагањем сматра се да су стављени у исти поступак.

Чланом 301. Уредбе о царински дозвољеном поступању с робом („Сл. гласник РС“, бр. 93/10 и 63/13) прописано је да царински орган издаје одобрење за поступак активног оплемењивања, ако подносилац захтева намерава да главни добијени производ извезе или поново извезе. Царински орган одређује рок у коме се добијени производи морају извести или се морају поновно извести, односно у коме се мора захтевати други царински дозвољен поступак или употреба.

Имајући у виду претходно речено, за челичне остатке, настале обрадом челичног лима у поступку активног оплемењивања, сматра се да се, такође, налазе у поступку активног оплемењивања. Према томе, и за њих важи опште правило да се царински поступак окончава када се за робу, која је била стављена у поступак или за добијене или прерађене производе одреди ново царински дозвољено поступање или употреба. Према члану 5. став 1. тачка 13) Царинског закона царински дозвољено поступање с робом или употреба робе јесте: стављање робе у царински поступак, уношење робе у слободну зону или у слободно складиште, поновни извоз робе из царинског подручја Републике Србије, уништавање робе и уступање робе у корист државе.

При томе, треба имати у виду да је један од циљева Царинског закона безбедност и заштита људи и животне средине, те да царински орган неће одредити царинско дозвољено поступање или употребу робе ако је то у супротности с мерама утврђеним ради заштите јавне безбедности и морала, здравља или живота лица, заштите животиња и биљака, очувања животне средине, заштите природних реткости, културног наслеђа, уметничке, историјске, археолошке, етнолошке или технолошке вредности, заштите ауторских права и других сродних права, права индустријске својине и сл. (члан 83. став 1. Царинског закона).

Министарство финансија би још указало и да стављање робе у слободан промет подразумева примену мера трговинске политике, испуњавање осталих формалности у вези са увозом робе и плаћање свих прописаних увозних дажбина, пореза, акциза и других накнада у складу с царинским и другим прописима (члан 104. став 2. Царинског закона).

Имајући у виду све претходно речено, Министарство финансија указује да при спровођењу поступка стављања у слободан промет челичних остатака, који настају као отпад (користан отпад) у поступку активног оплемењивања, поред царинских, примењиваће се и прописи о заштити животне средине. Према томе, уколико се овај отпад ставља у слободан промет на територији Републике Србије, то може учинити само лице које поседује потребну дозволу за третман отпада, издату од стране надлежног органа, што је у складу и са мишљењем Министарства пољопривреде и заштите животне средине број: 011-00-00156/2014-16 од 2.7.2014. године. Министарство финансија напомиње да термин „предаја робе“, коришћен у претходно поменутом допису Министарства пољопривреде и заштите животне средине, није споран са аспекта примене царинских прописа, јер подразумева предају робе у државину другом лицу, без обзира на уговорни однос који је основ те предаје.

На крају, Министарство финансија би још додало да, са аспекта фискалних прописа, у случају продаје, тј. преноса власништва над неоцарињеном робом (робом која није стављена у слободан промет) на царинском подручју Републике Србије, постоји обавеза плаћања пореза на додату вредност (ПДВ-а). Међутим, уколико се роба налази у поступку царинског складиштења, Министарство финансија указује на могућност пореског ослобођења из члана 24. став 1. тачка б) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04 ... 118/13), према коме се ПДВ не плаћа на промет добара која су у поступку царинског складиштења.

УМАЊЕЊЕ НЕТО ПРИХОДА ЛИЦА У ЈАВНОМ СЕКТОРУ

1. Да ли се приход који физичким лицима, радно ангажованим у циљу реализације уговора о набавци услуга закљученог између факултета – извршиоца посла и привредног друштва – наручиоца посла, исплаћује факултет из средстава остварених од привредног друштва по основу тог уговора, умањује сагласно Закону о умањењу нето прихода лица у јавном сектору?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-716/2014-04 од 23.10.2014. год.)

Умањење нето прихода лица у јавном сектору примењује се на примања запосленог, односно радно ангажованог (у даљем тексту: запослени) у јавном сектору, а која се, у складу са Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон), сматрају зарадом и другим примањем. Наиме, зарадом, у складу са Законом, сматра се зарада, односно плата и накнада зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, осим за запосленог у јавном сектору који је упућен на рад у иностранство ради обављања послова за

правна лица – резиденте Републике за којег је зарада исплаћени новчани износ за извршени рад. Другим примањем, у складу са Законом, сматра се уговорена накнада за рад (нпр. по основу уговора о ауторском делу, уговора о делу ...) финансирана из средстава исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, а која се не сматра зарадом у складу са овим законом.

Према томе, приход који физичким лицима радно ангажованим у циљу реализације конкретног уговора о набавци услуга закљученог између факултета – извршиоца посла и привредног друштва – наручиоца посла, исплаћује факултет из средства остварених од привредног друштва по основу тог уговора, умањује се сагласно Закону као друго примање запосленог у јавном сектору, с обзиром на то да факултет у овом случају врши исплату уговорене накнаде за рад из сопствених средстава остварених на тржишту.

Одредбом члана 7. Закона прописано је да овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а да ће се примењивати на све исплате које ће се извршити од 1. јануара 2014. године.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 2) Закона прописано је да је запослени, односно радно ангажовани (у даљем тексту: запослени) у јавном сектору лице које је код исплатиоца прихода сврстаног у јавни сектор засновало радни однос, обавља привремене и повремене послове у складу са законом који уређује рад или прима уговорену накнаду за рад на основу уговора о делу, уговора о допунском раду, уговора о ауторском делу и слично, као и постављено, именовано, односно изабрано лице код исплатиоца прихода.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 3) Закона прописано је да зарада запосленог у јавном сектору обухвата: зараду, односно плату и накнаду зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, осим за запосленог у јавном сектору који је упућен у иностранство ради обављања послова за правна лица – резиденте Републике за којег је зарада исплаћени новчани износ за извршени рад.

Према одредби члана 2. став 1. тачка 4) Закона, друго примање запосленог у јавном сектору је сваки приход који остварује запослени у јавном сектору од исплатиоца прихода као уговорену накнаду за рад финансирану из средстава тог исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, а који се не сматра зарадом у складу са овим законом.

2. Примена Закона о умањењу нето прихода лица у јавном сектору у случају када послодавац или други исплатилац прихода касни са исплатом месечног прихода, односно када се истовремено врши исплата два или више заосталих и доспелих месечних износа

(Мишљење Министарства финансија, бр. 07-00-1099/2014-04 од 21.10.2014. год.)

Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон) примењује се на све исплате које су тим законом дефинисане као зарада, односно друга примања запослених у јавном сектору, а које се врше почев од 1. јануара 2014. године, независно од месеца (периода) за који се исплаћују. За умањивање нето прихода исплаћених у месецу није од значаја да ли се исплата прихода који је предмет умањења врши у више делова за један месец, одједном за цео месец или одједном

за више месеци. То значи да ће се умањење нето прихода, у случају када послодавац или други исплатилац прихода касни са исплатом месечног прихода, односно када се истовремено врши исплата два или више заосталих и доспелих месечних износа (нпр. зараде, накнаде зараде због породилског одсуства), вршити у наведеним случајевима док су одредбе Закона на снази.

Одредбом члана 7. Закона прописано је да овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а да ће се примењивати на све исплате које ће се извршити од 1. јануара 2014. године.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 2) Закона прописано је да је запослени, односно радно ангажовани (у даљем тексту: запослени) у јавном сектору лице које је код исплатиоца прихода сврстаног у јавни сектор (у даљем тексту: исплатилац прихода) засновало радни однос, обавља привремене и повремене послове у складу са законом који уређује рад или прима уговорену накнаду за рад на основу уговора о делу, уговора о допунском раду, уговора о ауторском делу и слично, као и постављено, именовано, односно изабрано лице код исплатиоца прихода.

Зарада запосленог у јавном сектору, сагласно члану 2. став 1. тачка 3) Закона, обухвата: зараду, односно плату и накнаду зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, осим за запосленог у јавном сектору који је упућен у иностранство ради обављања послова за правна лица – резиденте Републике за којег је зарада исплаћени новчани износ за извршени рад.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да умањени нето приход запосленог у јавном сектору представља нето приход помножен коефицијентом за умањивање на следећи начин:

1) нето приход који није већи од 60.000 динара месечно множи се коефицијентом 1;

2) нето приход већи од 60.000 динара месечно, а који није већи од 100.000 динара месечно, множи се коефицијентом 1 који се примењује на износ који није већи од 60.000 динара месечно и коефицијентом 0,8 који се примењује на износ нето прихода који је већи од 60.000 динара до износа који није већи од 100.000 динара месечно;

3) нето приход већи од 100.000 динара месечно множи се коефицијентом 1 на износ који није већи од 60.000 динара месечно, коефицијентом 0,8 који се примењује на износ нето прихода који је већи од 60.000 динара до износа нето прихода који није већи од 100.000 динара месечно и коефицијентом 0,75 који се примењује на износ нето прихода преко 100.000 динара месечно.

Према одредби члана 2. став 1. Правилника о начину умањивања нето прихода запосленог у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 115/13 и 8/14), умањивање нето прихода запосленог у јавном сектору односи се на умањивање износа који чини збир нето зараде и нето других примања исплаћених у месецу од исплатиоца прихода у јавном сектору из члана 2. став 1. тачка 2) Закона.

3. Да ли је отпремнина исплаћена запосленом при споразумном престанку радног односа предмет умањења у складу са Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору у случају када се исплата овог прихода врши након престанка радног односа предметног лица?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-101/2014-04 од 17.10.2014. год.)

Умањење нето прихода у јавном сектору примењује се на сва примања запосленог која се, у складу са Законом о умањењу

нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон), сматрају зарадом и другим примањем. Зарадом запосленог у јавном сектору, у складу са Законом, сматра се зарада, односно плата и накнада зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, осим за запосленог у јавном сектору који је упућен на рад у иностранство ради обављања послова за правна лица – резиденте Републике за којег је зарада исплаћени новчани износ за извршени рад. Другим примањем запосленог у јавном сектору, у складу са Законом, сматра се уговорена накнада за рад (нпр. по основу уговора о ауторском делу, уговора о делу и сл.) финансирана из средстава исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, а која се не сматра зарадом у складу са овим законом.

Сходно томе, имајући у виду да се отпремнина исплаћена запосленом при споразумном престанку радног односа сагласно члану 177. Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр. 24/05, 61/05, 54/09 и 32/13), који је био у примени до 29. јула 2014. године, сматра зарадом као друго примање запосленог, тако остварени приход у јавном сектору предмет је умањења сходно Закону, при чему није од значаја околност да се исплата овог прихода врши након престанка радног односа лица које је као запослени остварило право на предметни приход по основу радног односа.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 2) Закона прописано је да запослени, односно радно ангажовани (у даљем тексту: запослени) у јавном сектору је лице које је код исплатиоца прихода сврстаног у јавни сектор (у даљем тексту: исплатилац прихода) засновало радни однос, обавља привремене и повремене послове у складу са законом који уређује рад или прима уговорену накнаду за рад на

основу уговора о делу, уговора о допунском раду, уговора о ауторском делу и слично, као и постављено, именовано, односно изабрано лице код исплатиоца прихода.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 3) Закона прописано је да зарада запосленог у јавном сектору обухвата: зараду, односно плату и накнаду зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, осим за запосленог у јавном сектору који је упућен у иностранство ради обављања послова за правна лица – резиденте Републике за којег је зарада исплаћени новчани износ за извршени рад.

Према одредби члана 2. став 1. тачка 4) Закона, друго примање запосленог у јавном сектору је сваки приход који остварује запослени у јавном сектору од исплатиоца прихода као уговорену накнаду за рад финансирану из средстава тог исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, а који се не сматра зарадом у складу са овим законом.

Зарада запосленог према одредби члана 105. став 1. Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр. 24/05, 61/05, 54/09 и 32/13), који је био у примени до 29. јула 2014. године када је ступио на снагу Закон о изменама и допунама Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр. 75/14), састоји се од зараде за обављени рад и време проведено на раду, зараде по основу доприноса запосленог пословном успеху послодавца (награде, бонуси и сл.) и других примања по основу радног односа, у складу са општим актом и уговором о раду. Према одредби става 3. тог члана закона, под зарадом се сматрају сва примања из радног односа, осим накнада трошкова запосленог у вези са радом из члана 118. тач. 1) до 4) и других примања из члана 119. и члана 120. тачка 1) Закона о раду.

Сагласно одредби члана 120. тачка 4) Закона о раду, општим актом послодавца, односно уговором о раду може да се утврди право запосленог на друга примања.

Према одредби члана 177. Закона о раду, радни однос може да престане на основу писаног споразума послодавца и запосленог, с тим да је, пре потписивања споразума, послодавац дужан да запосленог писаним путем обавести о последицама до којих долази у остваривању права за случај незапослености.

ИЗБЕГАВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. Какав је порески третман прихода, као и да ли постоји обавеза подношења пореске пријаве у случају када је физичко лице – порески резидент Швајцарске (за 2008. и 2009. годину), са свог банкарског рачуна у Републици Србији, подизао новчана средства која су му на те рачуне уплаћивала правна лица из Швајцарске?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-261/2014-04 од 2.10.2014. год)

Према наводима из захтева, физичко лице порески резидент Швајцарске (за 2008. и 2009. годину – о чему, као доказ постоје потврде о резидентности које нису оспорене од стране надлежних пореских органа у Републици Србији) подизао је, са свог банкарског рачуна у Републици Србији, новчана средства која су му на те рачуне уплаћивала правна лица из Швајцарске. С тим у вези поставило се питање пореског третмана наведених прихода и обавезе подношења пореске пријаве по том основу.

Имајући у виду наведено, Министарство финансија даје мишљење:

Република Србија нема право опорезивања нерезидента Републике Србије, у конкретном случају резидента Швајцарске, за приход који није остварен на територији Републике Србије, већ то право (ако то предвиђа домаће пореско законодавство Швај-

царске) припада Швајцарској. За примену наведеног није од значаја да ли ће Швајцарска, сходно својим прописима, опорезовати предметни приход конкретног физичког лица.

I Закон о порезу на доходак грађана грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09 и 44/09, у даљем тексту: Закон) у члану 8. прописивао је да је обвезник пореза на доходак грађана физичко лице које није резидент (у даљем тексту: нерезидент) за доходак остварен на територији Републике.

Чланом 107. став 1. Закона било је прописано да је обвезник који остварује зараде и друге приходе у или из друге државе, код дипломатског или конзуларног представништва стране државе, односно међународне организације или код представника и службеника таквог представништва, односно организације, дужан да сам обрачуна и уплати порез по одбитку по одредбама овог закона, ако порез не обрачуна и не уплати исплатилац прихода.

Обавезу обрачунавања и плаћања пореза, у складу са ставом 1. овог члана, обвезник пореза имао је и у случају ако порез по одбитку не обрачуна и не уплати други исплатилац, као и ако приход оствари од лица које није обвезник обрачунавања и плаћања пореза по одбитку (члан 107. став 2. Закона).

У случају из ст. 1. и 2. овог члана, обвезник је био дужан да сам обрачуна и уплати порез и да надлежном пореском органу достави пореску пријаву о обрачунатом и плаћеном порезу најкасније у року од 15 дана од дана када је примио зараду или друге приходе (члан 107. став 3. Закона).

Из наведеног произилази да, у конкретном случају, физичко лице које је у 2008. и 2009. години било резидент Швајцарске и које у те две године није остварило приход (доходак) на територији Републике Србије, није ни било обвезник пореза на доходак грађана за тај приход.

II Између Савета министара Србије и Црне Горе и Швајцарског савезног већа закључен је Уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину („Сл. лист СЦГ – Међународни уговори“, бр. 11/05, у даљем тексту: Уговор) који се примењује од 1. јануара 2007. године.

Уговор производи правно дејство и у билатералним економским односима између Републике Србије и Швајцарске.

Устав Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 98/06) у члану 16, поред осталог, предвиђа да су опште прихваћена правила међународног права и потврђени међународни уговори саставни део правног поретка Републике Србије и да се непосредно примењују.

Уговор, у члану 1. (Лица на која се примењује Уговор), прописује да се Уговор примењује на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице.

Истовремено, Уговор, у члану 21. (Остали доходак) став 1, прописује да делови дохотка резидента државе уговорнице (у конкретном случају, резидента Швајцарске) без обзира на то где настају, који нису регулисани у претходним члановима овог уговора (а на основу навода из поднетог захтева, као и приложене документације закључено је да се ради, управо, о осталом дохотку) опорезују се само у тој држави (у конкретном случају, само у Швајцарској).

Министарство финансија посебно указује да за примену одредбе члана 21. (Остали доходак) став 1. Уговора (према којем право опорезивања осталог дохотка резидента Швајцарске има само Швајцарска), за Републику Србију није од значаја да ли ће Швајцарска, сходно одредбама свог домаћег пореског законодавства, то своје право и искористити.

Ф И С К А Л Н Е К А С Е

1. Обавезе евидентирања промета преко фискалне касе у случају када привредно друштво врши промет услуге изнајмљивања физичким лицима простора, опредељеног као паркинг простор, за продају половне робе

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00170/2014-04 од 21.10.2014. год.)

Када привредно друштво из Ниша суботом и недељом изнајмљује физичким лицима простор опредељен као паркинг простор, при чему физичка лица на том простору врше продају половне робе, промет услуге изнајмљивања предметног простора дужан је да евидентира преко фискалне касе.

Сагласно одредби члана 3. став 1. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“ бр. 135/04 и 93/12), лице које је уписано у одговарајући регистар и који обавља промет добара на мало, односно пружа услуге физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Уредбом о одређивању делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл.

гласник РС“, бр. 61/10, 101/10, 94/11, 83/12, 59/13 и 100/14) наведене су делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

ФИНАНСИЈСКИ СИСТЕМ

РАЧУНОВОДСТВО

1. Начин вредновања непокретности и утврђивања фер вредности непокретности

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-258/2014-08 од 21.10.2014. год.)

Сагласно одредби члана 20. Закона о рачуноводству („Сл. гласник РС“, бр. 62/13, у даљем тексту: Закон), за признавање, вредновање, презентацију и обелодањивање позиција у финансијским извештајима, велика правна лица, правна лица која имају обавезу састављања консолидованих финансијских извештаја (матична правна лица), јавна друштва, односно друштва која се припремају да постану јавна, у складу са законом којим се уређује тржиште капитала, независно од величине, примењују Међународне стандарде финансијског извештавања (МСФИ).

Што се тиче начина вредновања непокретности, као и утврђивања фер вредности непокретности, овим путем Министарство финансија посебно указује на примену Међународног рачуноводственог стандарда (МРС) 16: *Некрећнине, њихово рођење и ојрема* и Међународног стандарда финансијског извештавања (МСФИ) 13: *Одмеравање фер вредности*.

Наиме, правна лица могу да, у складу са МРС 16, бирају између набавне вредности или фер вредности, приликом вредновања некретнина, постројења и опреме у складу са својим рачуноводственим политикама (параграф 29. МРС 16: *Енџиџеџи се оџредељује или за модел набавне вредности из џараџрафа 30 или за модел ревалоризације из џараџрафа 31, када бира своју рачуноводствџвену џолиџиџу и џримењује џу џолиџиџу на целу џрују некреџнина, џосџројења и оџреме*).

Моделом набавне вредности утврђено је да се након почетног признавања као средства, некретнине, постројења и опрема евидентирају по њиховој набавној вредности умањеној за укупну евентуалну акумулирану амортизацију и укупне евентуалне акумулиране губитке због умањења вредности.

У случају да се одлуче за фер вредност (модел ревалоризације), процена вредности се врши минимум једном на сваких 3–5 година, а може и чешће (једном у току године), у зависности од кретања тржишне вредности (*„Неке некреџнине, џосџројења и оџрема мођу џоказиваџи знаџна и џроменљива креџања фер вредности, збођ чеђа је џоџребно вршење ревалоризације једном у џоку џодине“*).

У складу са одредбама параграфа 9. МСФИ 13, прописано је да се фер вредност дефинише као цена која би била добијена за продају имовине, или плаћена за пренос обавезе у редовној трансакцији између учесника на тржишту на датум одмеравања.

Одмеравање фер вредности се ради под претпоставком да се трансакција продаје имовине или преноса обавезе одвија или:

- (а) на џримарном џржиџиџу за имовину или обавезу; или
- (б) у одсуству примарног тржишта, на најџовољнијем џржиџиџу за имовину или обавезу.

Ентитет није у обавези да спроведе свеобухватно истраживање свих могућих тржишта у циљу идентификовања примарног тржишта или, у одсуству примарног тржишта, најповољнијег тржишта, али ће узети у обзир све информације које су разумно расположиве. У одсуству доказа о супротном, тржиште на коме би ентитет уобичајено иницирао трансакцију продаје имовине или преноса обавезе се подразумева да је примарно тржиште или, у одсуству примарног тржишта, да је најповољније тржиште.

Фер вредност је цена која би била наплаћена за продају имовине, односно плаћена за пренос обавезе у редовној трансакцији на примарном (или најповољнијем) тржишту на датум одмеравања, по текућим тржишним условима (тј. излазна цена), независно од тога да ли је та цена директно уочљива или процењена употребом друге технике процене.

У складу са МСФИ 13 постоје три метода (технике) процене фер вредности:

1) тржишни приступ – користе се купопродајне цене и остале релевантне информације на бази тржишних трансакција са идентичним или упоредивим (сличним) средствима, обавезама или групама средстава и обавеза;

2) трошковни приступ или садашњи трошкови замене – износ који је сада потребан да се замени одређено средство умањен за амортизацију;

3) приходни приступ – који подразумева технике: а) свођење на садашњу вредност дисконтовањем будућих новчаних токова који се очекују од одређеног основног средства или б) употреба метода вишка зараде током периода (користи се за одређену нематеријалну имовину).

Да би се повећала доследност и упоредивост у одмеравању фер вредности и повезаних обелодањивања, МСФИ 13 утврђује хијерархију фер вредности која класификује у три нивоа инпуте за технике процене вредности, које се користе у одмеравању фер вредности:

1) инпути нивоа 1 – котиране (некориговане) цене са активног тржишта – тржишне цене са активног тржишта представљају најпоузданији доказ фер вредности и треба их користити без корекција у одмеравању фер вредности када год су доступне;

2) инпути нивоа 2 – подразумевају коришћење: котираних тржишних цена са активног тржишта за слична средства и обавезе; котираних тржишних цена за идентична или слична средства и обавезе са тржишта која нису активна; стопа приноса на тржишту; остале инпуте (нпр. каматне стопе и криве приноса које су уочљиве у уобичајеним котираним интервалима);

3) инпути нивоа 3 – неуочљиви инпути за имовину или обавезе, с обзиром да не постоји активно тржиште, котиране тржишне цене или упоредиви облици имовине и обавеза. Обухватају углавном интерне процене руководства као што је техника (процена) приходним приступом заснована на садашњој вредности будућих новчаних токова које пројектује управа.

Имајући у виду претходно наведено, Министарство финансија указује да би у конкретном случају тржишну (фер) вредност непокретности требало утврдити сходно актуелним приликама на тржишту непокретности на територији општине Планиште у последњих годину дана, при томе водећи рачуна о конкретном типу непокретности (нпр. непокретност која се користи за обављање комерцијалне делатности, стамбени објекти и др.) чију је фер вредност потребно утврдити.

Овим путем Министарство финансија поново истиче да правна лица која примењују МСФИ, вредновање својих непокретности врше у складу са својом, раније утврђеном, рачуноводственом политиком (у складу са МРС 16, примењујући модел набавне вредности или модел ревалоризације – фер вредност).

На основу Правилника о рачуноводству и рачуноводственим политикама предметног привредног друштва који је достављен као прилог захтева, није јасно на који начин ово привредно друштво вреднује своје некретнине, постројења и опрему, с обзиром да је у члану 18. став 4. овог правилника предвиђено да се, након почетног признавања, накнадно вредновање некретнина, постројења и опреме врши по набавној вредности, док је ставом 5. истог члана прописано да се некретнине, постројења и опрема исказују по моделу ревалоризације (фер вредност).

2. а) Шта се сматра доказом да је вредност имовине исказана по методу фер вредности?

б) Да ли процену непокретности по фер вредности може да врши вештак грађевинске струке уписан у регистар судских вештака?

в) Који је „рок важења“ процене тог вештака?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00488/2014-04 од 21.10.2014. год.)

Законом о рачуноводству („Сл. гласник РС“, бр. 62/13, у даљем тексту: Закон) уређују се обвезници примене овог закона, разврставање правних лица, организација рачуноводства и

рачуноводствене исправе, услови и начин вођења пословних књига, признавање и вредновање позиција у финансијским извештајима, састављање, достављање и јавно објављивање финансијских извештаја и годишњег извештаја о пословању, Регистар финансијских извештаја, Национална комисија за рачуноводство, као и надзор над спровођењем одредби овог закона.

Сагласно одредби члана 20. Закона, за признавање, вредновање, презентацију и обелодањивање позиција у финансијским извештајима, велика правна лица, правна лица која имају обавезу састављања консолидованих финансијских извештаја (матична правна лица), јавна друштва, односно друштва која се припремају да постану јавна, у складу са законом којим се уређује тржиште капитала, независно од величине, примењују Међународне стандарде финансијског извештавања (МСФИ).

Што се тиче начина вредновања непокретности, Министарство финансија посебно указује на примену Међународног рачуноводственог стандарда (МРС) 16: *Некрећнине, постројења и опрема*.

Наиме, правна лица могу да, у складу са МРС 16, бирају између набавне вредности или фер вредности, приликом вредновања некретнина, постројења и опреме у складу са својим рачуноводственим политикама (параграф 29. МРС 16: *Енџинџеџи се оџредељује или за модел набавне вредности из џараџрафа 30 или за модел ревалоризације из џараџрафа 31, када бира своју рачуноводствџвену џолиџику и џримењује џу џолиџику на целу џруџу некрећнине, постројења и опреме*).

У случају да се одлуче за фер вредност (модел ревалоризације), процена вредности се врши минимум једном на

сваких 3–5 година, а може и чешће (једном у току године), у зависности од кретања тржишне вредности („*Неке некретности, постојења и опрема могу показивати значајна и променљива кретања фер вредности, због чега је потребно вршење ревалоризације једном у току године*“).

Имајући у виду наведено, у наставку су одговори по редоследу питања из захтева:

а) Правно лице дужно је да, у складу са општим актом (члан 7. став 1. Закона о рачуноводству), утврди своје рачуноводствене политике, у оквиру којих треба да уреди питања вредновања имовине (у конкретном случају, непокретности). Самим тим, мишљење Министарства финансија је да је, пре свега, општи акт правног лица, којим су уређене рачуноводствене политике, доказ о томе да је правно лице своју имовину вредновало по фер вредности. Уколико је то случај, ово правно лице има обавезу да, након обављене процене (у складу са МРС 16, *минимум једном на сваких 3–5 година, а може и чешће*) изврши одговарајућа евидентирања (књижења) у својим пословним књигама по наведеној процени, па се и то може сматрати доказом да је вредност имовине исказана по методу фер вредности.

б) Закон о рачуноводству, као ни подзаконска акта донета за његово спровођење не уређују питања која се односе на то да ли процену непокретности по фер вредности може да врши вештак грађевинске струке уписан у регистар судских вештака.

в) Министарство финансија указује да је одговор на ово питање практично садржан под тачком а). Наиме, у складу са МРС 16, правно лице треба да процену вредности својих некретности, постројења и опреме врши минимум једном на сваких 3–5 година, а може и чешће (једном у току године), у зависности од кретања

тржишне вредности. Министарство финансија поново истиче да би у самом акту којим су утврђене рачуноводствене политике правног лица ово питање морало да буде детаљније регулисано. Уколико то није случај, мишљење Министарства финансија је да „рок важења“ раније извршене процене може да буде максимално пет година.

**ФИНАНСИСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ
У ОКТОБРУ 2014. ГОДИНЕ**

ЗАКОНИ

Закон о изменама Закона о јавној својини	<i>Сл. гласник РС</i> бр. 105 од 3. октобра 2014. год.
Закон о измени Закона о пореском поступку и пореској администарцији	<i>Сл. гласник РС</i> бр. 105 од 3. октобра 2014. год.
Закон о потврђивању Споразума о зајму (Други Пројекат развоја здравства Србије) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 11 од 3. октобра 2014. год.
Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Молдавије о сарадњи и узајамној помоћи у царинским питањима	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 11 од 3. октобра 2014. год.
Закон о потврђивању Протокола уз Споразум о стабилизацији и придруживању између Републике Србије, са једне стране и Европских заједница и њихових држава чланица, са друге стране, којим се узима у обзир приступање Републике Хрватске Европској унији	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 12 од 8. октобра 2014. год.
Закон о изменама и допунама Закона о инвестиционим фондовима	<i>Сл. гласник РС</i> бр. 115 од 24. октобра 2014. год.
Закон о изменама и допунама Закона о буџету Републике Србије за 2014. годину	<i>Сл. гласник РС</i> бр. 116 од 27. октобра 2014. год.
Закон о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава	<i>Сл. гласник РС</i> бр. 116 од 27. октобра 2014. год.

Закон о изменама и допунама Закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 116 од 27. октобра 2014. год.
---	---

УРЕДБЕ

Уредба о утврђивању најниже суме осигурања на коју може бити уговорено осигурање власника моторних возила од одговорности за штету причињену трећим лицима	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 108 од 10. октобра 2014. год.
Уредба о изменама и допунама Уредбе о поступку за прибављање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 118 од 30. октобра 2014. год.
Уредба о изменама и допунама Уредбе о правилима за доделу државне помоћи	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 119 од 31. октобра 2014. год.

ПРАВИЛНИЦИ

Правилник о измени Правилника о одређивању царинских органа за царинење одређених врста робе или спровођење одређених поступака	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 112 од 16. октобра 2014. год.
Правилник о допуни Правилника о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларације и других образаца у царинском поступку	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 116 од 27. октобра 2014. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о стандардном класификационом оквиру и Контном плану за буџетски систем	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 117 од 29. октобра 2014. год.

Правилник о изменама Правилника о условима и начину вођења рачуна за уплату јавних прихода и распоред средстава са тих рачуна	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 117 од 29. октобра 2014. год.
---	---

ОДЛУКЕ

Одлука о измени Одлуке о облику, садржини и начину коришћења јединствених инструмената платног промета	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 104 од 1. октобра 2014. год.
Одлука о измени Одлуке о спровођењу одредаба Закона о банкама које се односе на давање прелиминарног одобрења за оснивање банке, дозволе за рад банке и појединих сагласности Народне банке Србије, као и на утврђивање критеријума за одређивање првокласне банке	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 107 од 8. октобра 2014. год.
Одлука о начину обављања послова између Народне банке Србије и Управе за трезор преко система консолидованог рачуна трезора за девизна средства	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 112 од 16. октобра 2014. год.

ОСТАЛО

Протокол између Управе царина Републике Србије и Федералне царинске службе (Руска Федерација) о размени података о царинској вредности робе која се креће између Републике Србије и Руске Федерације	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 14 од 29. октобра 2014. год.
Износ најниже месечне основнице доприноса за обавезно социјално осигурање	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 118 од 30. октобра 2014. год.

ПРОПИСИ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 757/2014 of 10 July 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 757/2014 од 10. јула 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p> <p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 758/2014 of 10 July 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 758/2014 од 10. јула 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 108 од 10. октобра 2014. год.</p> <p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 108 од 10. октобра 2014. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 759/2014 of 10 July 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 759/2014 од 10. јула 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 108 од 10. октобра 2014. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 760/2014 of 10 July 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 760/2014 од 10. јула 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 108 од 10. октобра 2014. год.</p>

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 761/2014 of 10 July 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 761/2014 од 10. јула 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 108 од 10. октобра 2014. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 764/2014 of 11 July 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 764/2014 од 11. јула 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 108 од 10. октобра 2014. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 765/2014 of 11 July 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 765/2014 од 11. јула 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 108 од 10. октобра 2014. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 766/2014 of 11 July 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 766/2014 од 11. јула 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 108 од 10. октобра 2014. год.

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 767/2014 of 11 July 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 767/2014 од 11. јула 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 103 од 10. октобра 2014. год.
--	--

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Вељко Јовановић. – Год. 32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132

